Sadguna Sampathe Swarganiki Sopanam
(Moralty is the main staircase to the Paradise)

ఖుర్‌ఆన్ భావామృతం

(30వ భాగం)

రచన

అబుల్ ఇర్ఫాన్

ఇస్లామిక్ రిసోర్స్ సెంటర్, సహారా కాంప్లెక్స్
ఫ్లాట్ నెం.106, పత్తర్‌గట్టి, హైదరాబాద్ -2,
ఫోన్ నెం. 66710795, 9441515414

వెల.......................................రూ. 20/-లు

Name of the Title: Sadguna Sampathe Swarganiki prathama Sopanam (Telugu) (Moralty is the mainstaircase to the Paradise- Telugu)

Compilation : **ABUL IRFAN** Hyderabad-2

All rights reserved with: Islamic Resource Centre

First Edition: November, 2008

Copies: 1000

Published by: Islamic Resource Centre Sahara Complex, Pathargatti, Hyderabad-2, Ph: 66710795

Type set by: Alifain, I.R.C. Graphics Sahara Complex, Pathargatti, Hyderabad-500002

Printed at: Unity Graphics Chatta Bazar, Hyderabad-500002

Price: Rs. 20/-

ముందు మాట

మానవాళి మార్గదర్శనం కోసం అవతరించిన అంతిమ దైవగ్రంథం- దివ్య ఖుర్‌ఆన్‌ని ప్రజలకు పరిచయం చేసేందుకు అనేకమంది అనేక విధాల పాటు పడ్డారు. దాన్ని వివిధ భాషలలో విభిన్న కోణాల ద్వారా సుబోధకం చేయడానికి కృషి జరిగింది. అయితే ఉర్దూభాషలో జరిగిన కృషితో పోల్చితే తెలుగు భాషలో జరిగిన కృషి నామమాత్రమే. అదీగాక అరబీభాషలో వున్న ఈ విశిష్ఠ గ్రంథరాజానికి ఇతర భాషలలో ఎంత సేవచేసినా తక్కువే. ఎన్ని కోణాల నుండి అనువదించినా మరికొన్ని కోణాలు మిగిలిపోతూనే వుంటాయి.

నేను సామాన్య ప్రజానీకాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని భావజాలం దెబ్బతినకుండా వీలైనంతవరకు తేటతెలుగులో స్వేచ్ఛానువాదం చేశాను. స్వేచ్ఛానువాదమని చెబుతున్నప్పటికీ ఇందులోనూ పాఠకులకు అక్కడక్కడ కొన్ని అపరిచితమైన పదాలు, వాక్యాలు కన్పిస్తాయి. స్వేచ్ఛానువాదంలో నేను ఇంతకంటే ఎక్కువ సాహసించలేకపోయాను. ఈ అనువాదంలో నేను భావానికే అత్యధిక ప్రాధాన్యం ఇచ్చాను. అందువల్ల దీన్ని భావానువాదమని చెప్పడమే ఎక్కువ సమంజసంగా వుంటుంది. ఈ కారణంగానే నేను మీ చేతులలో వున్న ఈ దివ్యగ్రంథానికి "ఖుర్‌ఆన్ భావామృతం" అని పేరుపెట్టాను.

దివ్యఖుర్‌ఆన్ మొత్తం అనువదించబడినప్పటికీ ప్రస్తుతం 78 నుండి 114 వరకు అధ్యాయాలుగల చివరి (30వ) కాండం మాత్రమే ప్రచురణకు నోచుకున్నది. దైవచిత్తమైతే దాతల సహకారంతో ఖుర్‌ఆన్ మొత్తం ఇదే పంథాలో త్వరలోనే ప్రచురించబడుతుంది.

ఈ అనువాదానికి పాఠకులే న్యాయనిర్ణేతలు. భావపరంగాను, భాషాపరంగానూ ఏవైనా పొరపాట్లు జరిగివుంటే మలిముద్రణలో సవరించడానికి వీలుగా వాటిని ఈ అల్పుడిదృష్టికి తీసుకురావలసిందిగా పాఠక మహాశయులకు సవినయంగా మనవి చేసుకుంటున్నాను. ఈపనిలో నాకు వివిధరూపాల్లో సహాయసహకారాలు అందజేసిన స్నేహితులకు, శ్రేయోభిలాషులకు నిండు మనస్సుతో కృతజ్ఞతలు చెప్పుకుంటున్నాను.

హైదరాబాద్-2 అబుల్ ఇర్ఫాన్
తేది: 8-12-'99 (అనువాదకుడు)

నెం.	విషయసూచిక	పేజి
78.	నబా (సంచలనాత్మక వార్త)	06
79.	నాజిఆత్ (దూరిలాగేవారు)	08
80.	అబస (భృకుటి ముడిచాడు)	12
81/82.	తక్వీర్(చాపచుట్టలా), ఇన్ఫితార్(బీటలు)	13/16
83.	ముతప్ఫిఫీన్ (హస్తలాఘవం)	16
84.	ఇన్షిఖాఖ్ (ఖండన)	19
85.	బురూజ్ (ఆకాశ బురుజులు)	22
86.	తారిఖ్(ప్రభాతనక్షత్రం)	25
87.	ఆలా(మహోన్నతుడు)	28
88.	గాషియా (ముంచుకొస్తున్న ముప్పు)	27
89/90.	ఫజ్ర్(ప్రాతఃకాలం), బలద్(పట్టణం)	28/34
91.	షమ్స్ (సూర్యుడు)	35
92/93.	లైల్(రాత్రి), జుహా(పగటివెల్తురు)	37/38
94/95.	అలమ్‌నష్రహ్ (మనశ్శాంతి), తీన్(అంజూరం)	39
96/97.	అలఖ్(గడ్డకట్టిన రక్తం), ఖద్ర్(ఘనత)	41/97
98.	బయ్యిన(విస్పష్టప్రమాణం),జిల్జాల్(భూకంపం)	45
99.	జిల్జాల్(భూకంపం)	46
100/101.	ఆదియాత్(తురంగం),ఖారిఅ(మహోపద్రవం)	48
102.	తకాసుర్ (ప్రాపంచిక వ్యామోహం)	49
103.	అస్ర్ (కాలచక్రం)	49
104/105.	హుమజా(నిందించేవాడు), ఫీల్(ఏనుగు)	51/52
106.	ఖురైష్ (ఖురైష్ తెగవాళ్ళు)	55
107.	మాఊన్ (సాధారణ వినియోగవస్తువులు)	55
108.	కౌసర్ (శుభాల సరోవరం)	57
109/110.	కాఫిరూన్(అవిశ్వాసులు), నస్ర్(సహాయం)	58
111/112.	లహబ్(అగ్నిజ్వాల), ఇఖ్లాస్(ఏకేశ్వరత్వం)	59/60
113/114.	ఫలఖ్(అరుణోదయం), నాస్(మానవాళి)	61/64

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన అల్లాహ్ పేరుతో ప్రారంభం

ఖుర్‌ఆన్ భావామృతం-30

అవతరణ: మక్కా **ఫాతిహా (ప్రారంభం)** సూక్తులు: 7

ఈ అధ్యాయాన్ని "ఫాతిహా" (ప్రారంభం) అంటారు. అంటే ఖుర్‌ఆన్‌కు ఇది ప్రారంభ అధ్యాయం అని అర్థం. ఇది మహనీయ ముహమ్మద్ (సల్లం) దైవప్రవక్తగా నియమించబడిన ప్రారంభకాలంలో అవతరించింది. ఇందులో భక్తుడు తన ప్రభువును స్తుతించి తనకు రుజుమార్గం చూపమని విన్నవించు కుంటాడు. దానికి సమాధానంగా దేవుడు, నీవు కోరుతున్న రుజుమార్గం ఇదేనంటూ మొత్తం ఖుర్‌ఆన్‌ని భక్తుని ముందు ఉంచుతాడు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన అల్లాహ్ పేరుతో ప్రారంభం.

సమస్త లోకాలకు స్వామి, ప్రభువు అయిన అల్లాహ్‌కే సకల విధాల ప్రశంసలు శోభిస్తాయి. ఆయన కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడు. పరలోక విచారణ దినానికి అధిపతి కూడా ఆయనే. (1-3)

దేవా! మేము నిన్నే ఆరాధిస్తున్నాం. నీ సహాయమే అర్థిస్తున్నాం. మాకు రుజుమార్గం చూపు నీ ఆగ్రహానికి గురై దారితప్పినవారి మార్గం కాకుండా, నీ అనుగ్రహానికి పాత్రులైనవారి మార్గమే మాకు చూపించు. (4-7) ☯

ఏకేశ్వరభావం ప్రతి మనిషి నైజంలోనే ఉంది. కాని ఆచరణలోనే అనేక మంది ఈసత్యానికి కట్టుబడి ఉండటంలేదు. ఒకే దేవుడ్ని ఆరాధిస్తున్నామని చెప్తూనే కొన్నిచేష్టల ద్వారా బహుదైవోపాసనకు పాల్పడుతున్నారు. దీనిక్కారణం దివ్యావిష్కృతి పొందిన దైవప్రవక్తల్ని గుర్తించకపోవడం; గుర్తించినా వారి బోధ నలు మార్చడం, పెడర్థాలుతీయడం; ఆ మార్పులకు, పెడర్థాలకు 'సహేతుక మైన' సాకులు చూపడానికి వృథా ప్రయాసపడతారు. ఇస్లాం ఏకేశ్వరవాదానికి సంబంధించి విశ్వాసానికి, ఆచరణకు మధ్యఉన్న ఈ వైరుధ్యాన్ని ఖండించింది. దేవుడు ఒక్కడేనని, ఆయన తప్ప వేరేఆరాధ్యుడు లేడని, ఆయనే 'అల్లాహ్' అని నమ్మడంతో పాటు ఆచరణరీత్యా కూడా ఆ ఒక్కడినే ఆరాధించాలని, జీవితం లోని ప్రతి వ్యవహారంలో ఆయన ఆజ్ఞల్నే శిరసావహించాలని చెబుతోంది.

78. నబా (సంచలనాత్మక వార్త)

అవతరణ : మక్కా సూక్తులు : 40

ఈ అధ్యాయంలో దేవుని మేళ్ళు, ప్రళయం, తీర్పు దినం, అవిశ్వాసుల పర్యవసానం, విశ్వాసుల స్వర్గసౌఖ్యాల ప్రస్తావనలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

వారు ఏవిషయాన్ని గురించి చర్చించుకుంటున్నారు? తాము విభిన్న రకాలుగా అభిప్రాయపడుతున్న ఆ సంచలనాత్మక వార్తను గురించేనా? (వారి అభిప్రాయాలు) ఎంతమాత్రం (నిజం)కాదు.[1] త్వరలోనే వారికి తెలుస్తుంది. ఔను, ఎంతమాత్రం (నిజం)కాదు. అతిత్వరలోనే వారికి తెలుస్తుంది. (1-5)

మేము భూమిని విశాలపరచి నివాసయోగ్యంగా రూపొందించలేదా? దానిపై పర్వతాలను మేకులుగా పాతలేదా? మిమ్మల్ని (స్త్రీపురుష) జంటలుగా సృష్టించలేదా? మీ నిద్రను సౌఖ్యసాధనంగా చేయలేదా? రాత్రిని విశ్రాంతి వేళగా, పగటిని జీవనోపాధి సమయంగా చేయలేదా? మీపైన దృఢమైన ఏడు ఆకాశాలు నిర్మించలేదా? వేడిని వెదజల్లే తేజోవంతమైన దీపాన్ని సృజించ లేదా? ధాన్యం, కూరగాయలు, దట్టమైన తోటల పెరుగుదల కోసం మేఘాల నుండి ధారాపాత వర్షం కురిపించడం లేదా? (6-16)

తీర్పుదినం ఒక నిర్ణీతసమయం. (నిర్ణీత సమయంలో తప్పక వస్తుంది) ఆరోజు శంఖం పూరించబడుతుంది. అప్పుడు మీరు (సమాధుల నుండి) గుంపులు గుంపులుగా వస్తారు. ఆకాశద్వారాలన్నీ తెరవబడతాయి. పర్వతాలు స్థాన భ్రంశంచెంది, తునాతనకలై ఇసుకరేణువులుగా మారిపోతాయి. (17-20)

---

1. ప్రళయం, పరలోకం గురించి దైవప్రవక్త (స) తెలిపిన సమాచారం పట్ల మక్కా బహుదైవారాధకులు ఆశ్చర్యపోతూ పలు అనుమానాలు వ్యక్తపరిచేవారు. కొందరు, మానవులు చనిపోయిన తర్వాత తిరిగి బ్రతకడం జరగదని భావిస్తే; మరికొందరు, పరలోకంలో మానవులు తిరిగిబ్రతికించబడినా వారక్కడ దేహాలు లేకుండా ఆత్మల రూపంలో ఉంటారని అనుకునేవారు. ఇక్కడ ఖుర్‌ఆన్ వారి అనుమానాలు, నిరాధారమైన మాటలన్నిటిని ఖండిస్తోంది.

నిస్సందేహంగా నరకం మాటు లాంటిది. తలబిరుసు ధిక్కారులకు నివాసమది. అందులో వారు యుగాల తరబడి పడివుంటారు. వారక్కడ చల్లదనంగాని, త్రాగడానికి తగిన పానీయంగాని చవిచూడలేరు. ఏదైనా దొరికితే అది సలసల కాగేనీరు, పరమ జుగుప్సాకరమైన చీము, నెత్తురు మాత్రమే. ఇదీ (వారికి లభించే) పూర్తిప్రతిఫలం.

వారికి పరలోకవిచారణ పట్ల నమ్మకమే లేదు. మాసూక్తుల్ని అసత్య విషయాలుగా భావించి నిరాకరించారు. మేము మాత్రం ప్రతి విషయాన్నీ లెక్కగట్టి (వారి కర్మలచిట్టాలో నమోదుచేసి) ఉంచాము. "ఇక చవిచూడండి. మేము మీకు (నరక)యాతనలు తప్ప మరే విషయాన్నీ అధికం చేయము" (అని వారికి చెప్పబడుతుంది). (21-30)

దైవభీతిపరులకు వారి కోర్కెలునెరవేరే అద్భుతస్థానం ఉంది. మనోహర మైన ఉద్యానవనాలు, సుమధుర ద్రాక్షఫలాలు ఉన్నాయి. సమవయస్కులైన సుకన్యలు ఉన్నారు. మద్యంతో నిండిన మెరిసిపోయే మధుపాత్రలున్నాయి. వారక్కడ పనికిమాలిన మాటలు, అసత్యాలు వినరు. (ఇది) దయామయుడైన నీ ప్రభువు నుండి వారికి లభించే ప్రతిఫలం. భూమ్యాకాశాలకు, వాటి మధ్య ఉన్న సమస్తానికి ప్రభువైన దేవుని నుండి లభించే గొప్పబహుమానం! (ఆరోజు) ఆయన ముందు పెదవివిప్పడానికి ఎవరూ సాహసించ లేరు. (31-37)

(పరిశుద్ధా)ఆత్మ, దైవదూతలు పంక్తులుతీరి ఎంతో వినమ్రులయి నిలబడతారు. అప్పుడు కరుణామయుని అనుమతితో సరైనమాట చెప్పేవారు తప్ప మరెవరూ ఆయనతో మాట్లాడటానికి సాహసించలేరు. ఆరోజు రావడం తథ్యం. కనుక ఇష్టమున్నవారు తమ ప్రభువు వైపు మరలే మార్గం అవలంబించవచ్చు. (38-39)

మేము అతి సమీపంలోనే ఉన్న శిక్ష గురించి మిమ్మల్ని హెచ్చరించాము. మానవుడు తన చేజేతులా చేసుకొని ముందుగా పంపుకున్నదంతా ఆరోజు ప్రత్యక్షంగా చూసుకుంటాడు. అప్పుడు సత్యతిరస్కారి (తీవ్ర పశ్చాత్తాపంతో) "అయ్యో! నేను మట్టిలో మట్టయిపోయి ఉంటే ఎంత బాగుండేది!!" అని వాపోతాడు. (40)

79. నాజిఆత్ (దూరి లాగేవారు)

అవతరణ : మక్కా సూక్తులు : 46

ఈ అధ్యాయంలో మరణదూతలను, ఇతర దైవదూతలను సాక్షులుగా చేసి ప్రళయ సంభవం గురించి చెప్పబడింది. పునరుత్థానం గురించి అవిశ్వాసుల అభిప్రాయాల్ని ఖండిస్తూ వారిముందు మూసాప్రవక్త (అలై)-ఫిరౌన్ చక్రవర్తి వృత్తాంతం ఉదాహరణగా ఇవ్వబడింది. ఆ తరువాత ప్రళయం, పరలోక పరిణామాలను గురించిన ప్రస్తావనలు వస్తాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దూరి గట్టిగా లాగేవారి సాక్షి! మెల్లిగా వెలికి తీసేవారి సాక్షి! వేగంగా ఎగురుతూ తిరిగేవారి సాక్షి! (ఆజ్ఞాపాలనలో) ఒకర్నొకరు మించిపోయేవారి సాక్షి! తిరిగి (దైవాజ్ఞలతో విశ్వ) వ్యవహారాలు నిర్వహించేవారి సాక్షి![1]... భూమి ఒకదాని తర్వాత ఒకటి అనేక ప్రకంపనాలతో కుదిపివేయబడే రోజు కొందరిగుండెలు తీవ్ర భయాందోళనలతో దడదడ లాడిపోతాయి. వారి చూపులు (అవమానభారంతో) క్రిందికి వాలిపోతాయి. (1-9)

"మనం నిజంగా మళ్ళీ మన పూర్వస్థితికి తీసుకురాబడతామా? మనం (చచ్చి) శిథిలమైపోయి ఎముకలుగా మారిపోయినా (తిరిగి బ్రతికించబడ తామా)?" అని అంటారు వీరు. "అయితే మళ్ళీ ఈ బ్రతికించి లేపడమనేది (మనకు) చాలా నష్టదాయకమే" అంటారు తిరిగి. కాని ఇది పెద్ద పనేమీ కాదు. ఒకేఒక భీకర గర్జన విన్పిస్తుంది. అంతే- మరుక్షణమే వారంతా లేచి ఓ బహిరంగ మైదానంలోకి వచ్చి నిలబడతారు. (10-14)

నీకు మూసా వృత్తాంతం చేరిందా? అతని ప్రభువు పవిత్ర తువా లోయలో అతడ్ని పిలిచి ఇలా అన్నాడు: "ఫిరౌన్ దగ్గరకు వెళ్ళు. అతను

1. ఇక్కడ వివిధ బాధ్యతలు నిర్వహించే దైవదూతలపై ప్రమాణం చేసి విషయం ప్రారంభించడం జరిగింది. అవిశ్వాసి ప్రాణం తీయడానికి నియుక్తుడైన దైవదూత అతని నరనరాల్లోకి చొచ్చుకుపోయి, శరీరంనుండి బయల్ప డటానికి జంకుతున్న అతని ఆత్మను బలవంతంగా లాగి తీస్తాడు. సదాచార సంపన్నుడైన విశ్వాసి ప్రాణం తీయడానికి నియుక్తుడైన దైవదూత, బంధ

(మూపై)తిరగబడి విద్రోహి అయ్యాడు. అతనికిలా చెప్పు: 'నీవు పవిత్రజీవితం గడపడానికి సిద్ధంగా ఉన్నావా? నేను నీకు నీప్రభువు మార్గం చూపుతాను. దానివల్ల నీలో (దైవ)భీతి ఏర్పడవచ్చు." (15-19)

మూసా (ఫిరౌన్ చక్రవర్తి) దగ్గరకు వెళ్ళి) అతనికి అద్భుతమైన మహిమలు చూపించాడు. కాని అతను ధిక్కరించాడు, (ఎంత నచ్చజెప్పినా) వినలేదు. తర్వాత అతను వెళ్ళి రకరకాల పన్నాగాలు పన్నాడు. జనాన్ని సమీకరించి "నేనే మీకు అందరికంటే పెద్ద ప్రభువుని" అన్నాడు. చివరికి దేవుడు అతణ్ని ప్రపంచంలోనూ, పరలోకంలోనూ శిక్షించడానికి పట్టుకున్నాడు. భయపడేవారికి ఈ సంఘటనలో గొప్ప గుణపాఠముంది. (20-26)

(సరే) మిమ్మల్ని సృష్టించడం కష్టమైన పనా లేక ఆకాశాన్నా? దేవుడు దాన్ని నిర్మించాడు. దాని కప్పు ఎంతోపైకి ఉండేలా చేశాడు. తర్వాత దాన్ని క్రమబద్ధీకరించాడు. దాని రాత్రిని (చీకటితో) కప్పాడు, పగటిని (వెల్తురుతో) తీశాడు. ఆ తర్వాత ఆయన భూమిని (నివాసయోగ్యంగా) పరిచాడు. అందులో నుంచే నీరు, మేత తీశాడు. దానిపై పర్వతాలు పాతాడు. ఇదంతా మీ, మీపశువుల ప్రయోజనం కోసమే చేశాడు. (27-33)

విముక్తి కోసం ఎదురుచూస్తున్న ఆ విశ్వాసి ఆత్మను మెల్లిగా బయటికితీస్తాడు.

ఇలా ప్రాణాలు తీసే మృత్యుదూతలే గాక, దైవాజ్ఞలు వెలువడి వెలువడగానే వాటిని శిరసావహిస్తూ సృష్టివ్యవహారాలు నిర్వహించే దైవదూతలు కూడా ఎందరోఉన్నారు. ఒక్కొక్క దైవదూతపై ఒక్కొక్క బాధ్యత ఉంటుంది. మానవుల కర్మల్ని ఎప్పటికప్పుడు రికార్డు చేసే దైవదూతలు కూడా ఉన్నారు. ప్రతి మానవుణ్ణి ఎల్లప్పుడూ వెన్నంటిఉండే ఇద్దరు దైవదూతలు ఉంటారు. ఒక దూత మనిషి ఒక సత్కార్యం చేయగానే దాన్ని అతని కర్మపత్రంలో నమోదుచేస్తాడు. మరొకదూత అతని దుష్కార్యాలు నమోదు చేస్తాడు.

ఈ అధ్యాయంలో దైవదూతలపై ప్రమాణం చేయడానికి కారణం- మానవుని నశ్వరశరీరానికి లాగే ఈప్రపంచానికి కూడా ఒక అంతం ఉందని, ఆ తరువాత మానవుడు తన కర్మలకు విశ్వప్రభువు ముందు సమాధానం చెప్పుకోవలసి ఉంటుందని హెచ్చరించడమే.

చివరికి మహోపద్రవం సంభవిస్తుంది. ఆరోజు మానవుడు తాను చేసుకున్న పనులన్నీ గుర్తుచేసుకుంటాడు. ప్రతిచూపరీ చూడటానికి వీలుగా నరకం తెరచిఉంటుంది. అయితే తలబిరుసుతో ధిక్కారవైఖరి అవలంబించి, ఐహిక జీవితానికి అత్యధిక ప్రాధాన్యమిచ్చిన వాడికి నరకమే (శాశ్వత) నివాసం. విశ్వప్రభువు ముందు నిలబడి తన కర్మలకు సమాధానమిచ్చుకోవలసి ఉంటుందన్న భావనతో ఆయనకు భయపడుతూ, దుష్ట మనోవాంఛలకు కళ్ళెంవేసిన వ్యక్తికి స్వర్గనివాసం లభిస్తుంది. (34-41)

"ఇంతకూ ఆ (ప్రళయ)ఘడియ ఎప్పుడొస్తుంది?" అని అడుగుతున్నారు వారు. దాని సమయం తెలియజేయడానికి నీకేం పని? ఆ విషయం దేవునికి మాత్రమే తెలుసు. నీవు దాన్ని గురించి భయపడేవారిని హెచ్చరించేవాడివి మాత్రమే. వారు దాన్ని (ప్రత్యక్షంగా) చూసినప్పుడు (తాము ప్రపంచంలో) ఉదయమో, సాయంత్రమో ఒక్క పూట మాత్రమే ఉండిఉంటాం" అని[2] అనుకుంటారు. (42-46)

---

2. పరలోకజీవితం ముందు ప్రపంచజీవితం ఎంత స్వల్పమైనదో మనిషి ఊహకే అందదు. ఇక్కడ హంతకుడికి యావజ్జీవ కారాగారశిక్ష అంటే 14 నుంచి 20 ఏండ్ల వరకే. అక్కడ సత్యతిరస్కారికి శాశ్వత నరక శిక్షలు ఉంటాయి. పరలోక విషయాలు మానవ మేధస్సుకు అతీతమైనవి. అయితే పరలోక విషయాలను గురించి మనిషి ఓ మొద్దు అంచనా వేసుకొని, వాటి తీవ్రతను కొంతయినా అర్థం చేసుకోవడానికి వీలుగా ఖుర్ఆన్, హదీసుల్లో కొన్నిఅంకెలు పేర్కొనబడ్డాయి. వీటి ఆధారంగా మన ఈ ప్రాపంచిక జీవితం ఎంత అశాశ్వతమైనదో కాస్త ఆలోచిద్దాం.

ప్రళయదినాన దేవుడు పాపాత్ములను ఒక చోట సమీకరిస్తాడు. వారి కళ్ళు నీలిరంగుతో అసహ్యంగా ఉంటాయి. వారు పరస్పరం ఇలా మెల్లిగా మాట్లాడుకుంటారు: "ప్రపంచంలో మనం ఎంతకాలం ఉన్నామని ఒకడంటే, ప్రపంచంలో మనం పదిరోజులు ఉండి ఉంటామని వేరొకడు అంటాడు. కాని వారిలో కాస్త తెలివైనవాడు, మీరు ప్రపంచంలో ఒక్క రోజుకన్నా ఎక్కువ ఉండలేదు" అంటాడు. (20:103-105 సూక్తులు చూడండి.) "ఆ తర్వాత దేవుడు వారిని ప్రపంచంలో మీరు ఎంతకాలం ఉన్నారో చెప్పండని

అడుగుతాడు. దానికి వారు ఒకరోజో లేక రోజులో కొంతభాగమో మేమ క్కడ ఉండిఉంటాం. లెక్కించేవారిని అడగండి” అని అంటారు. (23:112)

ప్రళయంనాటి భయానక స్థితి చూసిన తర్వాత మానవునికి ఈ ప్రపంచ జీవితం వాస్తవికత ఏమిటో తెలుస్తుంది. అతని వందేళ్ళ ప్రాపంచిక జీవితం పది రోజుల కంటే తక్కువ ఉన్నట్లనిపిస్తుంది. నిజానికి ప్రాపంచిక జీవితం సరిగ్గా ఒక్కరోజు కూడా లేదని ఆ పరిస్థితి చూసిన పాపాత్ములకు సహజం గానే అన్పిస్తుంది. మానవులంతా పునర్జీవింపబడినప్పటి నుంచి కర్మ విచారణ జరిగి, వారు స్వర్గం లేక నరకంలో ప్రవేశించే వరకు సంభవించే ప్రళయదినం 50,000 సంవత్సరాలకు సమానమైన దినమని హదీసుల్లో ఉంది. దీన్నే తీర్పుదినమని, పునరుత్థాన దినమని అంటారు.

దినాన్ని గంటలుగా, నిమిషాలుగా తీసుకుంటే, మానవుడు ప్రపంచంలో వందేళ్ళ పాటు జీవించాడని అనుకుంటే, 50,000 ఏండ్ల సుదీర్ఘ విచారణ దినం ముందు మానవుని ఈ వందేళ్ళ ఐహిక జీవితం 2.88 నిమిషాలు మాత్రమే అవుతుంది! అంటే మనం ప్రపంచం అశాశ్వతమైనదన డానికి చెప్పుకునే మూన్నాళ్ళ ముచ్చటంత కూడా ఇది లేదన్నమాట!! అసలు మూన్నాళ్ళ పరిమితే ఎంతో పెద్దకాలం. ఇక్కడ మూడు నిమిషాల ముచ్చట కూడా లేదు!!! ఈ మూడు నిమిషాల ముచ్చటయినా ఒక్క తీర్పుదినం కాల పరిమితితో పోల్చుకున్నప్పుడే. ఇలా కోటానుకోట్ల సంవత్సరాలు గడప వలసిన స్వర్గ నరకాల జీవితం సమక్షంలో నయితే ఈ ప్రాపంచిక జీవితం మూడు సెకండ్ల ముచ్చటగా కూడా ఉండదు.

ఒకపూట నమాజు విలువ 2 కోట్ల 88 లక్షల సంవత్సరాల పరలోక అనుభవం అన్న భావం స్ఫురింపజేసే ఒక హదీసు ఉంది. ఈ లెక్కన ఒకరోజు నమాజుల విలువ 14 కోట్ల, 40 లక్షల సంవత్సరాలు అవుతుంది. దీన్నిబట్టి 100 ఏండ్ల ప్రపంచ జీవితం ఎంతో గొప్ప జీవితం అనుకుంటే, అది పరలోకంలో 5 లక్షల 25 వేల 6 వందల కోట్ల సంవత్సరాలకు సమానమవుతుంది! ఇదే విధమైన మరో లెక్క ప్రకారం ఆలోచిస్తే 14 కోట్ల 40 లక్షల సంవత్సరాలకు సమానమయ్యే ఒక్క పరలోక దినం ముందు మానవుని వందేళ్ళ ఐహిక జీవితం 0.06 సెకండ్లు మాత్రమే అవుతుంది!! అందుకే ప్రపంచం క్షణభంగురం అన్నారు పెద్దలు.

అవతరణ:మక్కా 80.అబస (భృకుటి ముడిచాడు) సూక్తులు:42

ఈ అధ్యాయం నబవీశకంలో వచ్చింది. దైవప్రవక్త (స) మక్కా పురప్రము ఖులతో సమావేశమై వారికి ఇస్లాం గురించి నచ్చజెప్పడానికి ప్రయత్నిస్తున్న ప్పుడు ఇబ్నె ఉమ్మెమక్తూమ్ (రజి) అనే ఓ అంధ అనుయాయి ఇస్లాం గురించి ఏదో అడగడానికి వచ్చారు. ఖురైష్ నాయకులతో ముఖ్యమైన చర్చలు జరుపు తున్నప్పుడు ఇలా ఒక సాధారణ వ్యక్తి జోక్యం చేసుకోవడం దైవప్రవక్త (స)కు నచ్చలేదు. అంచేత ఆయన ఆ వ్యక్తి వైపు దృష్టి సారించలేదు. కాని ఈ వైఖరి దేవునికి నచ్చలేదు. అప్పుడీ అధ్యాయం అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అతను[1] తన దగ్గరకు అంధుడొచ్చాడని భృకుటి ముడిచి ముఖం తిప్పు కున్నాడు. నీకేం తెలుసు? ఆ అంధుడు తననుతాను సంస్కరించుకుంటా డేమో; లేదా హితోపదేశాన్ని శ్రద్ధగా ఆలకిస్తాడేమో; హితోపదేశం అతనికి ప్రయోజనం కలిగిస్తుందేమో! (1-4)

(సత్యాన్ని) ఖాతరు చేయనివాడి పట్ల నీవంతగా ఆసక్తి చూపుతున్నావా? అతను దారికి రాకపోతే అందులో నీ దోషం ఏముంటుందని? (దేవునికి) భయపడుతూ నీ దగ్గరకు పరుగెత్తుకొచ్చిన వాడ్ని చూసి నీవు ముఖం తిప్పు కుంటున్నావు. (5-10)

(అలా) ఎంతమాత్రం (చేయ)కూడదు. ఇది హితోపదేశం. ఇష్టమైనవాడు దీన్ని స్వీకరిస్తాడు. ఇది మహోన్నతమైన, ప్రతిష్ఠాత్మకమైన, పవిత్రమైన పుటలలో లిఖించబడి ఉంది. అవి గౌరవనీయులైన పరిశుద్ధ లేఖకుల[2] హస్తాలలో ఉంటాయి. (11-16)

మానవుడు నాశనమైపోను, ఎంతటి కృతఘ్నుడు! తనను దేవుడు ఎలాంటి పదార్థం తో పుట్టించాడో అతనికి తెలియదా? (తుచ్ఛమైన) వీర్యబిందువుతో! దేవుడు అతడ్ని సృష్టించి అతనికి ఒక జాతకం నిర్ణయించాడు. తరువాత

---

1. 'అతను' అంటే ఇక్కడ స్వయంగా దైవప్రవక్త అనే అర్థం.
2. అంటే దైవదూతలు అని అర్థం.

అతని (శ్రేయస్సు) కోసం జీవనపథాన్ని సులభతరం చేశాడు. చివరికి మృత్యువు కలిగించి అతడ్ని సమాధికి చేర్చుతున్నాడు. ఆ తరువాత దేవుడు తాను తలచుకున్నప్పుడు అతడ్ని మళ్ళీ బ్రతికించి లేపుతాడు. (17-22)

(అలా) ఏమాత్రం (చేయ)కూడదు. అతను దేవుడు ఆదేశించిన విధి నెరవేర్చలేదు. మానవుడు తన ఆహారం వైపు దృష్టి సారించాలి. మేము నీటిని పుష్కలంగా కురిపించాము. తద్వారా నేలను చిత్రమైన రీతిలో చీల్చి అందులో నుంచి ధాన్యం, ద్రాక్ష, కూరగాయలు, ఆలివ్, ఖర్జూర చెట్లు, దట్టమైన తోటలు, రకరకాల పండ్లు, పచ్చిక మొలకెత్తించాం. మీకు, మీపశువులకు జీవనసామగ్రిగా, ప్రాణాధారంగా ఈ ఏర్పాట్లన్నీ చేశాం. (23-32)

చివరికి గూబలు పగలగొట్టే (ప్రళయశంఖా) రావం ఉధృతమైనప్పుడు... ఆరోజు మానవుడు (అదిరిపోయి) తన సోదరులు, తల్లిదండ్రులు, భార్యాపిల్లల్ని వదలి పరుగు లంకించుకుంటాడు. ప్రతి ఒక్కడిపై భయంకరమైన ఆపద వచ్చి పడుతుంది. అప్పుడు ఏ ఒక్కడికీ తన గురించి తప్ప ఇతరుల గురించిన ఆలోచనే రాదు. (33-38)

ఆరోజు కొందరి ముఖాలు దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోతుంటాయి. ఆ ముఖాలలో చిరునవ్వులు, ఆనందోత్సాహాలు వెల్లివిరుస్తాయి. (వీరు సత్యాన్ని విశ్వసించిన సజ్జనులై ఉంటారు.) మరికొందరి ముఖాలు మట్టి కొట్టుకొని, నల్లగా మాడిపోయి ఉంటాయి. వీరు సత్యాన్ని నిరాకరించిన దురాత్ములయి ఉంటారు. (39-42)

అవతరణ: మక్కా **81. తక్వీర్ (చాపచుట్టలా)** సూక్తులు: 29

ఇదీ నబవీశకం ప్రారంభకాలంలోనే అవతరించింది. ఇందులో ప్రళయ విశేషాలు, దైవప్రవక్త (స)కు దివ్యావిష్కృతి తెచ్చే దైవదూత ఔన్నత్యం ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

సూర్యుడు నిస్తేజమై చుట్టి వేయబడినప్పుడు, నక్షత్రాలు చెదరి కాంతి కోల్పోయినప్పుడు, పర్వతాలు కదలి నడచినప్పుడు, పదినెలల సూడి ఒంటెలు వాటి మానాన వదలి వేయబడినప్పుడు, క్రూరమృగాలు

(భీతావహంతో) ఒకచోట గుమిగూడినప్పుడు, సముద్రం (ఉప్పొంగి తీవ్రంగా) ప్రజ్వరిల్లినప్పుడు,[1] ఆత్మలు (దేహాలతో) అనుసంధానం చేయబడినప్పుడు, సజీవసమాధి చేయబడిన పసిబాలికను[2] నీవు ఏ తప్పు వల్ల చంప

---

1. సముద్రం ప్రజ్వరిల్లడం అంటే అందులో అగ్ని పుట్టడమన్నమాట. ఈ ప్రక్రియ తీవ్రమైన వత్తిడితో ఇసుక రేణువులు పరస్పరం రాసుకోవడం వల్ల సాధ్యం కావచ్చు. లేదా నీటిలోని ఆక్సిజన్, హైడ్రోజన్ అణువులు రసాయనికచర్య ద్వారా విడిపోవడం వల్ల కూడా సాధ్యం కావచ్చు. 1977 నవంబర్‌లో "దివిసీమ తుఫాను" సందర్భంగా సముద్రంలో అగ్నిమంటలు లేచినట్లు ఆనాటి పత్రికల్లో వచ్చిన వార్తలు గమనార్హమైనవి.

2. పూర్వం అరేబియాలో ఆడపిల్లలను హతమార్చడానికి మూడు కారణాలున్నాయి. (1) ఆర్థికదుస్థితి. మగపిల్లల్ని పెంచి పెద్దచేస్తే సంపాదనాపరులవుతారు. కాని ఆడపిల్లలు పెరిగి పెద్దయ్యే వరకు వారి పోషణ ఖర్చులు భరించి చివరికి వారికి పెళ్ళి చేసి బయటికి పంపవలసి వస్తుంది. (2) కూతురికి పెళ్ళిచేసి వేరే వ్యక్తిని అల్లుడు చేసుకోవడం నామోషిగా భావించేవారు. (16:59, 43:18 సూక్తులు చూడండి.) (3) యుద్ధాలలో మగపిల్లలయితే తండ్రి రక్షణకు ఉపయోగపడతారు. ఆడపిల్లలయితే శత్రువుల బారినుండి స్వయంగా వారినే రక్షించడానికి తండ్రి నానాతంటాలు పడవలసివస్తుంది. ఈ మూడు కారణాలతో ఆడపిల్లలను సజీవసమాధి చేసేవారు. పైగా దాన్ని పవిత్ర మతకార్యంగా భావించేవారు.

ఇస్లాం ఈ అమానుషచర్యను నిషేధించింది.అందరికీ ఉపాధినిచ్చేవాడు, రక్షించేవాడు దేవుడు మాత్రమేనని చెప్పి, ఆడపిల్లల సంరక్షణను గొప్ప పుణ్యకార్యంగా పరిగణించింది. దీన్ని గురించి దైవప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు:

"ముగ్గురు కుమార్తెలు లేక ముగ్గురు చెల్లెళ్ళు పెరిగిపెద్దవారయి ఎవరి మీదా ఆధారపడకుండా ఉండే స్థితికి చేరుకునే వరకూ వారిని పోషించి, విద్యాబుద్ధులు నేర్పి, వారిపట్ల ప్రేమ, వాత్సల్యభావంతో ప్రవర్తించిన వ్యక్తికి దేవుడు విధిగా స్వర్గప్రాప్తి కలిగిస్తాడు" అన్నారు దైవప్రవక్త. అప్పుడు ఒకతను "దైవప్రవక్తా! మరి ఇద్దరు ఉంటేనో?" అని అడిగాడు. దానికి ఆయన "అప్పుడు కూడా" అన్నారు. జనం అప్పుడు ఒక్క ఆడపిల్ల గురించి అడిగినా

బద్దావని అడిగినప్పుడు, (మానవుల) కర్మలచిట్టా తెరవబడినప్పుడు, ఆకాశానికున్న తెర తొలగించబడినప్పుడు, నరకం దహించబడినప్పుడు, స్వర్గం సమీపానికి తేబడినప్పుడు– ఆ.... అప్పుడు ప్రతి మనిషికీ తానేమి వెంట తెచ్చుకున్నాడో తెలుస్తుంది. (1–14)

కనుక నేను ఉదయించే, అస్తమించే నక్షత్రాల సాక్షిగా చెబుతున్నాను. ఇంకా అంతరిస్తున్న రాత్రి సాక్షిగా, ఊపిరిపోసుకుంటున్న ఉదయం సాక్షిగా చెబుతున్నాను. (ఈ వాణి పిచ్చివాడి వాగుడో లేక పిశాచపలుకులో ఎంతమాత్రం కాదు.) ఇది మహాశక్తి సంపన్నుడు, ఎంతో గౌరవనీయుడైన సందేశహరుని (జిబ్రీల్) వాక్కు. అతను సింహాసనాధీశుని కొలువులో గొప్ప హోదాఅంతస్తులు కలిగినవాడు. అక్కడ అతని ఆజ్ఞలు పాటించబడతాయి. అతను ఎంతో నమ్మకస్తుడు. (15–21)

(మక్కా ప్రజలారా! వినండి.) మీ సహచరుడు (ముహమ్మద్) పిచ్చివాడేమీ కాదు. ఇతనా సందేశహరుడ్ని ప్రకాశవంతమైన దిగ్మండలంపై ప్రత్యక్షంగా చూశాడు. ఇతను అతీంద్రియ (జ్ఞానం ప్రజలకు అందజేసే) వ్యవహారంలో ఏమాత్రం పిసినారితనం వహించడు. ఇది శాపగ్రస్తుడయిన షైతాన్‌కు సంబంధించిన వాక్కు కూడా కాదు. అలాంటప్పుడు మీరు (దారితప్పి) ఎటు పోతున్నారు? (22–26)

ఇది యావత్తు ప్రపంచవాసుల కోసం అవతరించిన హితవాణి. మీలో సన్మార్గం అవలంబించదలచిన ప్రతి వ్యక్తికీ కావలసిన హితబోధ ఇది. విశ్వప్రభువు తలచనంత వరకూ మీరు ఏది కోరుకున్నా ఎలాంటి ప్రయోజనం లేదు. (27–29)

దైవప్రవక్త (స) అదే సమాధానమిచ్చేవారని ఈ హదీసు ఉల్లేఖకుడు హజ్రత్ ఇబ్నెఅబ్బాస్ అన్నారు. (షరహ్‌సున్న)

దైవప్రవక్త (స) మరోసారి ఇలా అన్నారు:"ఒక వ్యక్తికి ఓ కుమార్తె ఉండి, అతనా బాలికను సజీవసమాధి చేయకుండా, ఎలాంటి అవమానాలకు గురిచేయకుండా, ఆమె కంటే కొడుక్కు ఎక్కువ ప్రాధాన్యమివ్వకుండా పోషించేవానికి దేవుడు స్వర్గం ప్రసాదిస్తాడు." (అబూదావూద్)

అవతరణ: మక్కా

82. ఇన్ఫితార్ (బీటలు)

సూక్తులు: 19

ఈ అధ్యాయంలో ప్రళయం, మానవుని ఏమరుపాటు, తీర్పుదినం గురించిన ప్రస్తావనలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఆకాశం దద్దరిల్లి బీటలువారినప్పుడు, తారలు చెదరి కాంతికోల్పోయినప్పుడు, సముద్రాలు పొంగి పొరలినప్పుడు, సమాధులు పూర్తిగా తెరవబడినప్పుడు– ఆ...అప్పుడు ప్రతి మనిషికీ ముందు పంపుకున్నది, వెనుక వదలిపెట్టినది అంతా తెలిసిపోతుంది.

మానవుడా! దయామయుడైన నీ ప్రభువుని గురించి నిన్నేవిషయం మోసంలో పడవేసింది? ఆయన నిన్ను పుట్టించి, నీఅవయవాలు పొందికగా అమర్చాడు. నిన్ను తగిన విధంగా రూపొందించాడు. తాను తలచిన రీతిలో నిన్ను (అందంగా) మలిచాడు. కాదు, మీరు (పరలోక)తీర్పు విషయాన్ని నిరాకరిస్తున్నారు. కాని మీపై పర్యవేక్షకులు(గా దైవదూతలు) నియమించబడ్డారు (అన్న విషయాన్ని మరచిపోతున్నారు). వారెంతో గౌరవనీయులైన లేఖకులు. మీరు చేసే ప్రతిపనీ, పలికే ప్రతిపలుకూ వారికి తెలుసు.(1–12)

(ఆరోజు) సజ్జనులు సుఖసంతోషాలలో ఓలలాడుతుంటారు. దుర్జనులు నరకానికి పోతారు. విచారణ దినాన వారందులో ప్రవేశిస్తారు. వారిక నరకం నుండి ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ బయటపడలేరు. విచారణ దినమంటే నీకేం తెలుసు? ఔను, విచారణ దినమంటే నీకేం తెలుసు? ఆరోజు ఏ ఒక్కడూ తోటిమనిషికి ఎలాంటి సహాయం చేయలేడు. ఆరోజు నిర్ణయాధికారం పూర్తిగా దేవుని చేతిలో ఉంటుంది. (13–19)

83. ముతఫ్ఫిఫీన్ (హస్తలాఘవం)

అవతరణ:మక్కా **సూక్తులు: 36**

ఈ అధ్యాయంలో వ్యాపారాలలో జరిగే మోసాలు, అవకతవకలను ఖండించడం జరిగింది. అలాంటి మోసగాళ్ళకు ఖుర్‌ఆన్ పరలోకపు జవాబుదారీభావన గురించి తెలుపుతూ తీవ్రంగా హెచ్చరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

తూకం తగ్గించేవారికి వినాశం తప్పదు.[1] వారు ప్రజల నుండి (సరుకు) తీసుకునేటప్పుడు పూర్తిగా తూచి లేక కొలచి తీసుకుంటారు; ఇచ్చేటప్పుడు

1. వ్యాపారంలో మోసం, దోపిడి, అబద్ధం, అక్రమాలతో ధనార్జనచేయడం ఆత్మహత్యా సదృశమని, పరలోకంలో వినాశానికి కారణమవుతుందని ఈ సూక్తిలో దేవుడు హెచ్చరిస్తున్నాడు.

ఇస్లాంను విశ్వసించానని చెప్పుకునే వ్యక్తి మసీదులోనే గాక, మార్కెట్‌లో కూడా నిజమైన ముస్లింగా మసలుకోవాలి. అలాకాకుండా ధనార్జనే ధ్యేయంగా పెట్టుకొని కొనుగోలుదారుల్ని కొల్లగొడ్తూ వ్యాపారంచేస్తే, దానివల్ల అతను ప్రపంచంలో కోటీశ్వరుడై కొన్నాళ్ళు కులకగలడేమో కాని, పరలోకంలో మాత్రం నరకయాతనలకు గురికావలసి వస్తుంది. ఈ ఖుర్ఆన్ సూక్తులు చూడండి:

"విశ్వాసులారా! మీరు ఒకరిసొమ్మును మరొకరు అక్రమంగా కాజేయకండి. ఇచ్చిపుచ్చుకోవ డాలు జరగాల్సిందే. అయితే అవి పరస్పరామోదంతో జరగాలి. మిమ్మల్నిమీరు హతమార్చుకోకండి. (ఆత్మవంచనకు పాల్పడకండి.) దేవుడు మీపట్ల ఎంతో దయామయుడని గ్రహించండి. ఎవరు అన్యాయం-అక్రమాలతో ఇలా చేస్తాడో అతడ్ని మేము తప్పక నరకంలో పడవేస్తాం." (4:29,30)

"సరైన పాత్రతో కొలచివ్వండి. తూచాల్సివస్తే సరైన త్రాసుతో తూచివ్వండి. ఇదే సరైనపద్ధతి. ఫలితంరీత్యా ఈపద్ధతే మంచిది"-(17:35). "ఆయనే త్రాసును (న్యాయాన్ని) కూడా సృష్టించాడు. కనుక మీరు త్రాసు సమతూకాన్ని చెడగొట్టకండి. న్యాయంగా, సవ్యంగా తూచివ్వండి." (55:8,9)

"తూనికల్లో, కొలతల్లో న్యాయం పాటించండి. ఎవరికీ నష్టం కల్గించకండి. సరైనత్రాసుతో తూచివ్వండి. ప్రజలకు రావాల్సిన సరుకు తగ్గించిఇవ్వకండి. ధరణిలో అలజడులు రేపుతూ తిరగ కండి. మిమ్మల్ని, మీకు పూర్వముండిన తరాలను సృష్టించిన దేవునికి భయపడండి." (26:181-184)

ఇస్లాం మానవుని సకల జీవనరంగాలను పరివేష్ఠించి వున్న సమగ్ర జీవనవ్యవస్థ. అందులో వ్యాపార లావాదేవీలు కూడా ఉన్నాయి. అయితే ఆ వ్యాపారం పూర్తిగా న్యాయం, నిజాయితీలతో కూడినదయి ఉండాలి. ఇక్కడ దైవప్రవక్త (సల్లం) చేసిన కొన్ని హితవుల్ని పరిశీలిద్దాం:

తగ్గించి ఇస్తారు. ఒక భయంకర దినాన తాము లేపి ప్రవేశపెట్టబడతామని వారికి తెలియదా? ఆరోజు యావత్తు మానవులు విశ్వప్రభువు ముందు (తలలు వంచి) నిలబడతారు. (1-6)

(వారు తమ దుష్కార్యాలకు జవాబుచెప్పుకోవలసిన పనిలేదని భావి స్తున్నారా?) ఎంతమాత్రం కాదు. దురాత్ముల కర్మల వివరాలు కారాగారం చిట్టాలో ఉంటాయి. కారాగారం చిట్టా అంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? అదొక లిఖితగ్రంథం. (7-9)

తీర్పుదినాన్ని తిరస్కరించే ధిక్కారులకు ఆరోజు వినాశం తప్పదు. హద్దులు మీరే పాపాత్ముడు తప్ప దాన్నెవరూ తిరస్కరించరు. మాసూక్తులు విన్పిస్తు న్నప్పుడు "ఇవి పూర్వీకుల పుక్కిటిపురాణాలు." అనంటాడతను. ఎంత మాత్రం కాదు. అసలు వీరి హృదయాలకు వీరి దుష్కార్యాల త్రుప్పుపట్టింది. ఎంతమాత్రం కాదు. ఆరోజు వీరు తప్పక తమ ప్రభువు దర్శనభాగ్యానికి దూరంగా ఉంచబడతారు. ఆ తర్వాత నరకంలో పడతారు. అప్పుడు వారికి "మీరు తిరస్కరించినది ఇదే" అని చెప్పడం జరుగుతుంది. (10-17)

ఎంతమాత్రం కాదు. పుణ్యాత్ముల కర్మల వివరాలు మహోన్నతుల చిట్టాలో ఉంటాయి. మహోన్నతుల చిట్టా అంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా?

"నిత్యావసర వస్తువుల్ని నిలువచెయ్యక సమయానికి బజారుకు తెచ్చి విక్రయించే వ్యక్తి దైవానుగ్రహానికి అర్హుడవుతాడు. దేవుడు అతనికి పుష్కలంగా ఉపాధి ప్రసాదిస్తాడు. దీనికి భిన్నంగా (సరుకులు) నిలువచేసే వ్యక్తి దైవశాపానికి గురవుతాడు." (ఇబ్నెమాజ)

"అమ్ముతున్న సరుకులోని లోపాలను కొనుగోలుదారులకు బహిర్గతం చేసి మరీ అమ్మడం (ధర్మయుక్తమైన పద్ధతి. అది) తప్ప మరే పద్ధతినయినా అనుసరించి సరుకు విక్రయించడం ఎట్టి పరిస్థితిలోనూ ధర్మసమ్మతం కాదు. అంతేకాదు, ఆ లోపం తెలిసివున్న వ్యక్తి దాన్ని బహిర్గతం చేయ కుండా మౌనం వహించడం కూడా ధర్మసమ్మతం కాదు." (ముస్తఖా)- "నీతిమంతుడైన వ్యాపారి అంతిమదినాన దైవప్రవక్తల, సత్యవంతుల, అమరగతుల సహచర్యంలో ఉంటాడు." (తిర్మిజి)

అదొక లిఖిత గ్రంథం. దాన్ని సన్నిహితులైన దైవదూతలు కాపాడుతున్నారు. పుణాత్ములు భోగభాగ్యాలలో ఓలలాడుతుంటారు. ఉన్నతాసనాలపై కూర్చొని (స్వర్గవైభవాలు) తిలకిస్తుంటారు. నీకు వారి ముఖాలలో సుఖసంతోషాలతో కూడిన కళాకాంతులు గోచరిస్తాయి. వారు స్వచ్ఛమైన విశేషమధుపానం సేవిస్తారు. ఆ మధుపాత్రలకు కస్తూరి సీళ్ళుంటాయి. సౌఖ్యాల కోసం పోటీ పడేవారు దీన్ని సాధించడానికి పోటీపడాలి. ఆ మధువులో తస్నీం కలసి వుంటుంది. ఇదొక సెలయేరు. సన్నిహిత భక్తులు దీని పానీయంతో పాటు సారా సేవిస్తారు. (18-28)

(ఇహలోకంలో) నేరస్థులు విశ్వాసుల్ని హేళనచేస్తుండేవారు. వారి ముందు నుంచి పోతున్నప్పుడు వారివైపు చూసి ఒకర్నొకరు కనుసైగలు చేసుకునే వారు. ఇండ్లకు తిరిగొస్తూ (ఏదో ఘనకార్యం వెలగబెట్టినట్లు) తెగ సంబర పడిపోతారు. వారిని చూసినపుడల్లా 'వీరా, వీరు మతభ్రష్టులండీ!' అంటారు. కాని (దేవుడు) వీరిని వారిపై రక్షకభటులుగా నియమించి పంపలేదు. ఆ రోజు విశ్వాసులు అవిశ్వాసుల్ని చూసి నవ్వుతుంటారు. ఉన్నతాసనాలపై కూర్చొని వారి దుస్థితి చూస్తుంటారు. ఇక తిరస్కారుల సంగతి- వారికి వారి (వికృత)చేష్టలకు తగిన ప్రతిఫలం దక్కింది కదా! (29-36)

అవతరణ: మక్కా 84. ఇన్షిఖాఖ్ (ఖండన) సూక్తులు: 25

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఆకాశం తన ప్రభువాజ్ఞ శిరసావహించి బ్రద్దలవుతుంది. ఇది దాని విధ్యుక్త ధర్మం. భూమి సాగదీసి చదునైన మైదానంగా చేయబడుతుంది. అది కూడా తన ప్రభువాజ్ఞతో తనలో ఉన్నదంతా బయటికి విసిరి ఖాళీ అవుతుంది.[1] ఇది దాని విధ్యుక్తధర్మం. (1-5)

1. పునరుత్థాన దినాన యావత్తు భూమండలం నలువైపులా సాగి చదునైన మైదానంగా మారిపోతుంది. కొండలు, గుట్టలు, చెట్లు, అడవులు, నదులు, సముద్రాలు ఏవీ ఉండవు. ఆది నుండి అంతం వరకు పుట్టిన కోటానుకోట్ల మానవులందరూ ఆరోజు ఈ మైదానంలో సమావేశమవుతారు. వారికక్కడ పాదాలు మోపడానికి మాత్రమే చోటు ఉంటుంది. భూమి తనలో ఉన్నదంతా

మానవుడా! నీవు (జీవితసత్యం గురించి ఆలోచించకుండా ఐహిక కార్యకలాపాల్లో) ఎంత నిమగ్నుడవయిఉన్నా, నీ పయనం మాత్రం నీ ప్రభువు వైపుకే నిరాఘాటంగా సాగిపోతోంది. చివరికి ఆయన సన్నిధికే నీవు చేరుకోవలసి ఉంటుంది. (6)

ఆ తరువాత కుడిచేతికి కర్మపత్రం ఇవ్వబడిన వ్యక్తి నుండి తేలికగా లెక్క తీసుకోబడుతుంది.[2] అతను సంతోషంతో పొంగిపోతూ తనవారి దగ్గరకు వెళ్తాడు. (7-9)

ఇక వీపువెనుక నుంచి (ఎడమ చేతికి) కర్మపత్రం ఇవ్వబడినవాడు చావును పిలుస్తాడు. చివరికి భగభగమండే (నరకా)అగ్నిలోకి పోయి పడతాడు.[3] అతను (ప్రపంచంలో ఉన్నప్పుడు) తన భార్యాపిల్లల దగ్గర హాయిగా, మస్తుగా ఉండేవాడు. అతను (తన ప్రభువు సన్నిధికి) రావడం జరగదని భావించాడు. రావడం ఎందుకు జరగదు? అతని ప్రభువు అతని చర్యల్ని ఓకంట గమనిస్తూనే ఉండేవాడు. (10-15)

బయటికి విసరేయడమంటే, తనలో ఇముడ్చుకున్న యావత్తు మృతమానవుల్ని, వారికి సంబంధించిన సాక్ష్యాధారాలను బయటికి త్రోసివేస్తుందన్న మాట.

2,3. పరలోకంలో కర్మవిచారణ జరిగినప్పుడు కుడిచేతికి కర్మపత్రం ఇవ్వబడిన వ్యక్తి ఎంతో అదృష్టవంతుడు. కర్మలత్రాసులో అతని సత్కర్మలు అతని దుష్కర్మల కన్నా చాలా బరువుగా ఉంటాయి. అందువల్ల అతని నుండి తేలికగా లెక్క తీసుకోవడం జరుగుతుంది. అతను చేసిన చిన్నచిన్న పాపాలు క్షమించ బడతాయి. ఎడమచేతికి కర్మపత్రం ఇవ్వబడినవారి నుండి కఠినంగా లెక్క తీసు కోవడం జరుగుతుంది. వారు ఘోరమైన పాపాలు చేసినవారై ఉంటారు.

ప్రవక్త సతీమణి ఆయిషా (రజి) ఉల్లేఖనం: దైవప్రవక్త (స) ఓసారి నమాజు చేస్తూ "దేవా! నా నుండి తేలిగ్గా లెక్కతీసుకో" అని ప్రార్థించారు. నమాజు ముగిసిన తర్వాత "తేలిగ్గా లెక్క తీసుకోవడమంటే ఏమిట"ని నేను అడిగాను. దానికాయన "తేలిగ్గా లెక్క తీసుకోవడమంటే, దాసుని కర్మపత్రం నామమాత్రం గా పరిశీలించి వదిలేయడం జరుగుతుంది. ఆయిషా! ఆరోజు లెక్క తీసుకో బడినవాడు సర్వనాశనమైనట్లే" అని అన్నారు. (బుఖారి, ముస్లిం)

కనుక సాయంకాలపు ఎరుపుదనం సాక్షిగా, రాత్రి సాక్షిగా, అది సమీక రించేవాటి సాక్షిగా, పూర్ణచంద్రుని సాక్షిగా చెబుతున్నాను. మీరు తప్పకుండా ఒక స్థితినుండి మరొక స్థితికి క్రమేణా మారుతూ పోవలసిఉంటుంది.[4] (16-19)

మరి, వీరికేమయింది (మేము పంపిన) సత్యాన్ని విశ్వసించరు? ఖుర్‌ఆన్ పఠిస్తున్నప్పుడు విని సాష్టాంగ పడరేమిటీ? పైగా ఈ తిరస్కారులు దాన్ని ధిక్కరిస్తున్నారు. కాని వీరు (తమ కర్మపత్రంలో) జమ చేసుకుంటున్నదంతా దేవునికి బాగాతెలుసు. కనుక వీరి కోసం దుర్భరశిక్ష కాచుకొని ఉందని శుభవార్త విన్పించు! అయితే సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైన వారికి ఎన్నటికీ తరగని గొప్ప ప్రతిఫలం ఉంది. (20-25)

4, సాయంకాలపు సంధ్యాకాంతులు, తర్వాత రాత్రివేళ మసకవెల్తురు, ఆతర్వాత చీకటిరాత్రి, ఆపై పండువెన్నెల......ఇలా అనేక స్థితిగతుల్ని మానవుడు తన దైనందిన జీవితంలో చూస్తున్నాడు. అదేవిధంగా మానవుడు ఇహలోకంలో బాల్యం నుండి యౌవనం, కౌమారం, వృద్ధాప్య దశలు దాటి చివరికి మరణా వస్థకు చేరుకుంటాడు.

ఆ తరువాత పరలోకపు మజిలీలు ప్రారంభమవుతాయి. మరణావస్థ నుండి ఒక్కసారిగా పితృలోకం (ఆలమె బర్జఖ్)లోకి ప్రవేశిస్తాడు. అక్కడ వివిధ స్థితి గతులు చవిచూశాక ప్రళయదినాన బ్రతికించబడి పునరుత్థాన (హష్ర్) మైదానంలోకి వస్తాడు. అక్కడ కర్మవిచారణ జరుగుతుంది. ప్రతిఫలం అనుభవించడానికి నిర్ణీత నివాసస్థలానికి పయనిస్తాడు. ఈ పయనంలో కూడా అతను చీకటి వెలుగుల్ని, కష్టసుఖాల దశలను దాటవలసి ఉంటుంది. ఈ దశలు దాటిన తర్వాత కర్మల్ని బట్టి శాశ్వత గమ్యస్థామైన స్వర్గానికో, నరకానికో చేరుకుంటాడు.

తినడం, త్రాగడం, అనుభవించడమే జీవిత లక్ష్యమని, మనిషి చనిపోగానే అతని జీవితం శాశ్వతంగా సమాప్తమవుతుందని అవిశ్వాసులు భావిస్తున్నారు. నిరాధారమైన ఇలాంటి ఆలోచనా సరళిని ఖుర్‌ఆన్ ఖండిస్తూ ఈ మూన్నాళ్ళ ప్రపంచంలో లభించిన క్షుద్ర భోగభాగ్యాలు చూసుకొని మురిసిపోకూడదని, శాశ్వతమైన అసలు జీవితం ముందున్నదని హెచ్చరిస్తోంది.

85. బురూజ్ (ఆకాశ బురుజులు)

అవతరణ:మక్కా **సూక్తులు:22**

ఈ అధ్యాయం నబవీశకంలో మక్కా అవిశ్వాసుల దౌర్జన్యాలు తీవ్రమైన రోజుల్లో అవతరించింది. వారి గుణపాఠం కోసం ఇందులో పూర్వం అగ్ని గుండాల్లో విశ్వాసుల్ని విసిరి వారి ఏడ్పులు, పెడబొబ్బల్ని తమాషాగా వింటూ చూసిన సత్యతిరస్కారుల ప్రస్తావన, ఫిరౌన్, సమూద్ జాతుల దుర్గతి, అవిశ్వాసులకు హెచ్చరికలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

దృఢమైన బురుజులుకల ఆకాశం సాక్షి! వాగ్దానం చేయబడిన (ప్రళయ) దినం సాక్షి! చూసేదాని, చూడబడేదాని సాక్షి! 'గుంట'మనుషులు నాశన మయ్యారు. ఆ గుంటలో ఇంధనంతో బాగా మండించిన అగ్ని ఉంది. వారా అగ్నిగుండం చుట్టూ కూర్చొని, తాము విశ్వాసులపట్ల ఎలా(ఘోరంగా) ప్రవర్తిస్తున్నది చూస్తున్నారు.[1] వారా విశ్వాసులపై అంత కసి పెంచుకోవ

---

1. రాజులు పెద్దపెద్ద గుంటలు, అగడ్తలు త్రవ్వించి అగ్నిరాజేయించి, ఆ అగ్నిగుండాలలో తమ మతవిశ్వాసాలను స్వీకరించనివారిని విసిరి బాధించడం గురించి ప్రపంచంలో అనేక సంఘటనలు జరిగాయి. వాటిలో కొన్ని ఇవి:

సుహైబ్ రూమి (రజి) ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఇలా చెప్పారు: ఒక రాజు ఆస్థానంలో ఒక తాంత్రికుడు ఉండేవాడు. అతను వృద్ధాప్యంలో రాజుతో "నా దగ్గర ఈ తాంత్రికవిద్య నేర్చుకోవడానికి ఒక అబ్బాయిని నియమించండి" అని అన్నాడు. రాజు ఒక పిల్లవాడ్ని నియమించాడు. ఆ అబ్బాయి విద్య నేర్చుకోవడా నికి తాంత్రికుని దగ్గరకు రోజూ వస్తూపోతూ దారిలో ఒక సాధువు (క్రైస్తవ మతగురువు)ను కూడా కలుసుకుంటూ ఉండేవాడు. ఆ సాధువు మాటలతో ప్రభావితుడై అతని ధర్మం విశ్వసిస్తాడు. అంతేగాక, అతనిచ్చిన శిక్షణతో ఆ పిల్లవాడు మహిమాన్వితుడు కూడా అవుతాడు. దాంతో అతను అంధులకు చూపు, కుష్ఠురోగులకు స్వస్థత కలిగించేవాడు.

ఈ బాలుడు తన అసలుమతం వదలి, ఏకదైవ విశ్వాసం అవలంబించా డని రాజుకు తెలుస్తుంది. అప్పుడతను మొదట ఆ సాధువును చంపుతాడు.

తర్వాత ఆ బాలుడ్ని కూడా చంపడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. కాని ఎన్ని రకాలుగా ప్రయత్నించినా ఆ బాలుడు చావడు. చివరికి ఆ అబ్బాయే రాజుకు సలహా ఇస్తూ "నీవు నన్ను చంపాలనుకుంటే జనసమూహం ముందు ఈబాలుడి ప్రభువు పేరుతో చంపుతున్నానని చెప్పి నా మీదికి బాణం వదులు. దాంతో నేను చనిపోతాను" అన్నాడు. రాజు అలా చేయగానే బాలుడు చనిపోతాడు. కాని ఆ మహిమ చూసిన ప్రజలు "మేమీ పిల్లవాడి ప్రభువును విశ్వసిస్తున్నాం" అని ఎలుగెత్తిచాటారు. రాజు మనుషులు రాజుతో "మీరు దేన్నుండి తప్పించుకో దలిచారో అదే జరిగిందిప్పుడు. ప్రజలు మీమతాన్ని వదలి ఈ పిల్లవాడి మతాన్ని విశ్వసించారు" అన్నారు. రాజు ఈ పరిస్థితి చూచి ఉగ్రుడైపోయాడు. అతను రహదారి పక్కన (పెద్దపెద్ద) గుంటలు త్రవ్వించి, అందులో అగ్ని రాజేయించాడు. కొత్తధర్మాన్ని వదలడానికి అంగీకరించని ప్రతివ్యక్తినీ ఆ అగ్నిగుండాల్లోకి విసిరివేయించేవాడు. (ముస్లిం, నసాయి, తిర్మిజి, తిబ్రాని)

రెండవ సంఘటన గురించి అలి (రజి) ఇలా చెప్పారు: ఈరాన్ చక్రవర్తి ఒకతను సారాయి త్రాగి తన సొంతసోదరితో వ్యభిచరించాడు. కొంతకాలానికి ఈ అక్రమసంబంధం సంగతి బయటికి పొక్కడంతో, సొంతసోదరిని వివాహ మాడటాన్ని దేవుడు ధర్మసమ్మతం చేశాడంటూ ప్రకటన చేయించాడు. కాని ప్రజలు దాన్ని సమ్మతించలేదు. దాంతో ఆ చక్రవర్తి వారిని రకరకాలుగా వేధించాడు. చివరికి పెద్దపెద్ద అగ్నిగుండాలు చేయించి అందులో వారిని పడ వేయించాడు. అప్పట్నుంచి అగ్నిపూజారుల్లో వివాహనిషిద్ధ స్త్రీలను కూడా వివాహమాడే ఆచారం మొదలైంది.

మూడవ సంఘటనను చరిత్రకారులు ఇబ్నెహిషామ్, ఇబ్నెఖుల్దూన్ ఇలా ఉటంకించారు:

యమన్ రాజు తుబ్బాన్‌అసద్ ఓసారి యస్రిబ్ (మదీనా)కు వెళ్ళి అక్కడి యూదులతో ప్రభావితుడై యూదమతం స్వీకరిస్తాడు. తర్వాత అతను తిరిగొచ్చి యమన్‌లో ఆ మతాన్ని పెద్దఎత్తున ప్రచారం చేయిస్తాడు. అతని మరణా నంతరం అతని కొడుకు జూనువాస్ అధికారపీఠం ఎక్కుతాడు. అధికారంలోకి రాగానే హద్దుమీరిన మతదురహంకారంతో క్రైస్తవ మతకేంద్రమైన నజ్రాన్‌పై దాడిచేస్తాడు. అక్కడి క్రైస్తవులను యూదమతం స్వీకరించమని వత్తిడిచేస్తాడు. దానికి వారు నిరాకరించడంతో దుర్భర హింసాకాండ జరుపుతాడు.

డానికి కారణం, ఆ విశ్వాసులు సర్వశక్తిమంతుడు, స్వతహాగా ప్రశంసనీయు డైన దేవుడ్ని విశ్వసించడం తప్ప మరేమీ కాదు. ఆ దేవుడు భూమ్యాకాశాల సామ్రాజ్యానికే చక్రవర్తి. ఆయన సమస్త విషయాలు గమనిస్తున్నాడు. (1-9)

విశ్వసించిన స్త్రీపురుషులను పీడించి దుర్భర కష్టాలకు గురిచేసినవారు తమ అకృత్యాల పట్ల పశ్చాత్తాపం చెందకపోతే, దేవుడు వారికి తప్పకుండా నరకశిక్ష విధిస్తాడు. వారికోసం దహనశిక్ష కాచుకొని ఉంది. ఇక విశ్వసించి సత్కర్మలు చేసినవారికి సెలయేరులు పారే స్వర్గవనాలు ఉన్నాయి. ఇదే ఘనవిజయం, పరమమోక్షం. (10-11)

నీ ప్రభువు పట్టు చాలా కఠినంగా ఉంటుంది. ఆయనే (మిమ్మల్ని) మొదటి సారి పుట్టించినవాడు. ఆయనే తిరిగి (మిమ్మల్ని మరణానంతరం) బ్రతికిస్తాడు. ఆయన గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత వాత్సల్యుడు, సింహాసనా ధీశుడు, మహోన్నతుడు, మహిమాన్వితుడు, తాను తలచిన కార్యం సాధించ గల శక్తిమంతుడు. (12-16)

దీనికోసం జూనువాస్ పెద్దపెద్ద అగడ్తలు త్రవ్వించి, అగ్ని రాజేయించి, ఆ అగ్నిగుండాలలో క్రైస్తవుల్ని విసిరివేయించాడు. స్త్రీలు, పురుషులు, పిల్లలు, అన్న విచక్షణ లేకుండా యూదమతం నిరాకరించిన ప్రతి వ్యక్తినీ అగ్నిగుండాలలో విసరివేయించాడు. ఈవిధంగా అతను నలభైవేల మందిని చంపివేయించినట్లు తెలుస్తోంది. ఈ దుర్ఘటన క్రీ.శ. 523 అక్టోబర్‌లో జరిగింది.

ఈ సామూహిక హత్యాకాండ నుండి జూసాల్బాన్ అనే వ్యక్తి ఎలాగో తప్పించుకొని రోమ్ నగరానికి పారిపోతాడు. రోమ్‌చక్రవర్తికి ఈ హింసాకాండ గురించి వివరంగా తెలియజేస్తాడు. రోమ్ చక్రవర్తి ఒక నౌకాదళాన్ని అబిసీనియా రాజు దగ్గరకు పంపి, యమన్‌పై దాడిచేయమని ఆజ్ఞాపిస్తాడు. అబిసీనియా నుండి అర్యాత్ నాయకత్వంలో డెబ్బయివేల సైన్యం బయలుదేరి యమన్‌పై విరుచుకు పడుతుంది. ఈ యుద్ధంలో యమన్‌సైన్యం చిత్తుగా ఓడిపోతుంది. జూనువాస్ హతమార్చబడతాడు. ఇలా యమన్‌లో యూదుల పాలన అంతమై క్రైస్తవపాలన ఏర్పడుతుంది. (దీని తర్వాత జరిగిన సంఘటన కోసం 105వ అధ్యాయం (ఏనుగు)కు రాసిన ఉపోద్ఘాతం చదవండి.

నీకు సైన్యాలు గురించిన సమాచారం అందిందా? ఫిరౌన్, సమూద్‌ల సైన్యాలను గురించి? (వారి సైనికశక్తి, అధికారం, పటాటోపాలేవీ వారిని దైవశిక్ష నుండి కాపాడలేక పోయాయి. కనువిప్పు కోసం ఈ రెండు సంఘటనలు చాలు.) (17-18)

ఈ అవిశ్వాసులు తిరస్కారతిమిరంలో పడి కొట్టుమిట్టాడుతున్నారు. దేవుడు వారిని చుట్టుముట్టి ఉన్నాడు. (ఆ సంగతి గ్రహించకుండా ఖుర్‌ఆన్‌ని తిరస్కరిస్తున్నారు.) ఈ ఖుర్‌ఆన్ మహిమాన్వితమైనది, "సురక్షిత" గ్రంథంలో ఉంది. (19-22) ☯

అవతరణ:మక్కా 86.తారిఖ్ (ప్రభాత నక్షత్రం) సూక్తులు:17

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం ప్రారంభకాలంలో అవిశ్వాసులు ప్రవక్త ప్రచారోద్యమాన్ని నిరోధించడానికి పన్నాగాలు పన్నుతున్న రోజుల్లో అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఆకాశం సాక్షి! ప్రభాత నక్షత్రం సాక్షి! ప్రభాత నక్షత్రం అంటే నీకేమయినా తెలుసా? దేదీప్యమానంగా వెలిగిపోయే నక్షత్రం... ప్రతి ప్రాణినీ కనిపెట్టి ఉండేందుకు ఆ ప్రాణిపై ఒక పర్యవేక్షకుడు[1] ఉన్నాడు. పర్యవేక్షకుడు లేని ప్రాణి అంటూ ఏదీ లేదు. (1-4)

మానవుడు తానుఎలాంటి పదార్థంతో పుట్టించబడ్డాడో కాస్త ఆలోచించాలి. వెన్నెముకకు, ప్రక్కటెముకలకు మధ్య నుండి దూకుడుగా వెలువడే ద్రవపదార్థంతో పుట్టించబడ్డాడు. (అలాగే) అతడ్ని మళ్ళీ బ్రతికించే శక్తి కూడా ఆ సృష్టికర్తకు ఉంది. (5-8)

రహస్య విషయాలు(సయితం) బయటపెట్టి విచారణజరిపే రోజున మానవుని దగ్గర తనదంటూ ఎలాంటి శక్తి ఉండదు. అతడ్ని ఆదుకునేవారు కూడా ఉండరు. (9-10)

1. మానవుడు చేసే ప్రతి పనికీ సహకరిస్తూ, అతని కర్మలను ఎప్పటికప్పుడు నమోదు చేసే దైవదూతలని ఇక్కడ అర్థం కావచ్చు. లేదా ఆ పర్యవేక్షకుడు దేవుడే కావచ్చు. వాస్తవం దేవునికే బాగా తెలుసు.

వర్షం కురిపించే ఆకాశం సాక్షి! (చెట్లు మొలకెత్తే సమయంలో) చీలిపోయే నేలసాక్షి! ఇది నిర్ణయాత్మకమైన విషయం. ఏదో ఆషామాషీ విషయం కాదు. (విచారణ రోజు మీరు తప్పకుండా బ్రతికించబడతారు.)

వీరు కొన్ని పన్నాగాలు పన్నుతున్నారు. నేను కూడా ఒక పన్నాగం పన్నుతున్నాను. కనుక ప్రవక్తా! వారిని చూసీచూడనట్లు వదిలెయ్యి. కొంతకాలం పాటు వారి మానాన వారిని వదలిపెట్టు. (11-17) ☯

అవతరణ:మక్కా 87. ఆలా(మహోన్నతుడు) సూక్తులు:19

ధర్మప్రచార బాధ్యతను గురించి ఇందులో దైవప్రవక్త (సల్లం)కు కొన్ని సూచనలు, హితవులు ఇవ్వబడ్డాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ముహమ్మద్!) మహోన్నతుడైన నీ ప్రభువు పేరు స్తుతించు. ఆయన పవిత్రతను కొనియాడు. ఆయనే (యావత్తు విశ్వాన్ని, సమస్త జీవకోటిని) సృష్టించాడు. సరైన తీరులో, సముచిత రీతిలో సృష్టించాడు. (ప్రతి సృష్టిరాసికీ) ఒక అదృష్టాన్ని నిర్ణయించి, (ఆచరణకై) తగిన విధానం చూపించాడు. ఆయన చెట్లూ చేమలను కూడా మొల కెత్తించి, తరువాత వాటిని నల్లటి కసువుగా మార్చుతున్నాడు. (1-5)

మేము నీచేత పఠింపజేస్తాం. తర్వాత దేవుడు తలచినది తప్ప నీవు మరేదీ మరచి పోలేవు. ఆయనకు బహిరంగవిషయాలూ తెలుసు, రహస్యవిషయాలూ తెలుసు. మేము (నీ పని) తేలిక చేయడానికి నీకు సౌలభ్యం కలగజేస్తున్నాం. కనుక నీవు హితోపదేశం ప్రయోజనకారి అయితే (ప్రజలకు) హితోపదేశం చేస్తూ ఉండు. (దేవునికి) భయపడే వాడు దాన్ని స్వీకరిస్తాడు. దౌర్భాగ్యుడైనవాడే (దానికి) విముఖుడయి ఘోరమైన అగ్నిలో పడిపోతాడు. అక్కడ అతను చావడూ, బ్రతకడూ.[1] (6-13)

1. చావుబ్రతుకుల మధ్య నలిగిపోతూ శాశ్వతమైన నరకశిక్ష అనుభవించే ఈ దౌర్భాగ్యుడు దైవధర్మాన్ని నిరాకరించి చనిపోయేదాకా అవిశ్వాస తిమిరంలోనే పడివుండే సత్యతిరస్కారి మాత్రమే అవుతాడు. అయితే మనసారా సత్యాన్ని

పవిత్ర జీవితం అవలంబించి, తనప్రభువు నామం స్మరిస్తూ ప్రార్థనచేసే వాడే ధన్యుడు. అయినా మీరు ప్రాపంచికజీవితానికే ప్రాధాన్యమిస్తున్నారు. కాని పరలోకం ఎంతో శ్రేష్ఠమైనది. ఈవిషయం గతంలో అవతరించిన దివ్యగ్రంథాలలో కూడా ఉంది. ఇబ్రాహీం, మూసా, (ప్రవక్త)లపై అవతరించిన గ్రంథాలలో ఉంది. (14-19)

88. గాషియా (ముంచుకొస్తున్న ముప్పు)

అవతరణ: మక్కా **సూక్తులు: 26**

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ముంచుకొస్తున్న (ప్రళయం, కర్మవిచారణల) ముప్పు సంగతి నీకేమైనా తెలుసా? ఆరోజు కొందరి ముఖాలు అవమానభారంతో చిన్నబోయి ఉంటాయి. వారెంతో శ్రమపడుతుంటారు. అలసిపోతూ ఉంటారు. ఘోరమైన అగ్నికీలల మధ్య (దారుణంగా) మాడిపోతూ ఉంటారు. త్రాగేందుకు వారికి సలసల కాగే నీరు ఇవ్వబడుతుంది. ముండ్లతో కూడిన ఎండుగడ్డి పరకలు తప్ప వారికి ఎలాంటి తిండి దొరకదు. అది వారికి బలమూ ఇవ్వదూ, ఆకలీ తీర్చదూ. (1-7)

(ఆరోజు) మరికొందరి ముఖాలు కళకళలాడుతుంటాయి. వారు తమ కృషి పట్ల సంతోషిస్తూ అద్భుతమైన స్వర్గసీమలో ఉంటారు. అక్కడ ఎలాంటి

విశ్వసించినప్పటికీ మరణించే వరకూ కొన్ని పాపాలలో కూరుకుపోయేవారికి తాత్కాలికంగా కొంతకాలం పాటు నరకంలో వేయడం జరుగుతుంది.

ముస్లిం గ్రంథంలోని ఒక హదీసు ప్రకారం, పాపాత్ముడైన ఆ విశ్వాసి నరకంలో తాత్కాలిక శిక్ష అనుభవించాక దేవుడు అతనికి మృత్యువు కలిగిస్తాడు. అతని విముక్తి గురించి చేసే సిఫారసును ఆమోదిస్తాడు. ఆ తర్వాత (నరకంలో) కాలిపోయిన అతని శవం స్వర్గంలోని సెలయేటి ఒడ్డు మీదికి తరలించబడు తుంది. అప్పుడు (దైవదూతలు) స్వర్గవాసులతో 'ఈ శవం మీద కాస్త నీళ్ళు చిలికించండి' అంటారు. శవం మీద నీళ్ళు చిలికించగానే, ఆ నీటి ప్రభావంతో నేల నుండి చెట్టు మొలకెత్తినట్లు ఆ విశ్వాసి సజీవుడయి లేస్తాడు. (ముస్లిం)

వ్యర్థ విషయాలు వినరు. ఆ స్వర్గంలో (చల్లటి)సెలయేరులు ఉంటాయి. ఎత్తయిన ఆసనాలుంటాయి. (వారు త్రాగడానికి) మధుపాత్రలు కూడా పెట్టబడి ఉంటాయి. ఇంకా వరుసలు వరుసలుగా దిండ్లు పేర్చి ఉంటాయి. పట్టుతివాచీలు పరచి ఉంటాయి. (8-16)

వీరు ఒంటెలు ఎలా సృజించబడ్డాయో గమనించ లేదా? ఆకాశం (ఎలాంటి ఆధారాలు లేకుండానే) ఎలా పైకెత్తబడి ఉందో పరికించలేదా? పర్వతాలు ఎలా బలంగా పాతబడిఉన్నాయో పరిశీలించలేదా? భూమి ఎలా విశాలంగా పరచబడిఉందో చూడలేదా?(17-20)

ప్రవక్తా! నీవు మటుకు హితబోధ చేస్తూనే ఉండు. నీ పని హితబోధ చేయడమే గాని, వారిని బలవంతంగా దారికి తెచ్చే బాధ్యత నీపై లేదు. కాని సత్యానికి విముఖుడై దాన్ని నిరాకరించేవాడికి దేవుడు ఘోరశిక్ష విధిస్తాడు. చివరికి వారు మా వద్దకే రావలసి ఉంది. వారిని విచారించి లెక్కతీసుకునే పని మా చేతిలోనే ఉంది. (21-26)

అవతరణ: మక్కా 89. ఫజ్ర్ (ప్రాతఃకాలం) సూక్తులు: 30

ఈ అధ్యాయం నబవీశకంలో ముస్లిములపై మక్కా బహుదైవారాధకుల వేధింపులు మితిమీరిపోతున్న రోజుల్లో అవతరించింది. ఇందులో సత్యానికి విముఖులైన గతజాతుల గాథలు, ప్రాపంచిక వ్యామోహపరుల ప్రవృత్తి, సత్యప్రియులకు శుభవార్తలు వగైరా విషయాలు ఉన్నాయి.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రాతఃకాలం సాక్షి! దశరాత్రుల సాక్షి! సరి, బేసి(సంఖ్య)ల సాక్షి! గడచి పోతున్న రాత్రిసాక్షి! బుద్ధి, జ్ఞానం కలవారికి ఈసాక్ష్యాలు చాలవా?[1](1-5)

1. దైవప్రవక్త (స) ప్రళయం, పునర్జీవం, కర్మ విచారణలకు సంబంధించిన అతీంద్రియ విషయాలను ప్రస్తావిస్తున్నప్పుడు మక్కా బహుదైవారాధకులు తిరస్కరిస్తుండేవారు. లేదా వాటిని గురించి పట్టించుకునేవారు కాదు. కనుక దేవుడు ఇవి పరమసత్యాలని చెప్పడానికి ప్రాతఃకాలం, దశరాత్రులు, బేసిసంఖ్య, గడచిపోతున్న రాత్రుల మీద ప్రమాణం చేస్తున్నట్లు ఇక్కడ అన్పిస్తోంది.

ఎత్తయిన స్తంభాలవారైన[2] "ఆదెఇరమ్" జాతి ప్రజలపట్ల నీప్రభువు ఎలా వ్యవహరించాడో నీకు తెలియదా? అలాంటి (శక్తిసామర్థ్యాలు, వైభవోన్నతులు గల) జాతి ప్రపంచదేశాల్లో ఇదివరకెన్నడూ ఉద్భవించలేదు. లోయల్లో కొండల్ని తొలచిన సమూద్ జాతిప్రజల పట్ల (నీప్రభువు ఎలా ప్రవర్తించాడో తెలియదా)? మేకులవాడైన (భారీసైన్యాలు గల) ఫిరౌన్ పట్ల (ఆయన ఎలా వ్యవహరించాడో తెలియదా)? (వీరంతా ఆయా దేశాల్లో మహా గర్వపోతులై (దేవుని మీద) తిరగబడ్డారు. అక్కడ దారుణమైన దురంతాలు కూడా చేశారు. చివరికి నీప్రభువు వారిపై కొరడాఝుళిపించి కఠినంగా శిక్షించాడు. (ఇలాంటి దుర్మార్గుల పీచమణచడానికి) నీప్రభువు మాటువేసి ఉంటాడు. (6-14)

మానవుడ్ని అతని ప్రభువు పరీక్షించే నిమిత్తం గౌరవం, ఇతర భాగ్యాలు ప్రసాదించినప్పుడు అతను (పొంగిపోయి) "నా ప్రభువు నన్ను గౌరవ నీయుడిగా చేశాడు" అంటాడు. (మరో విధమైన) పరీక్ష నిమిత్తం లేమికి గురిచేసినప్పుడు అతను (నిరాశతో క్రుంగిపోయి) "నా ప్రభువు నన్ను అవమానం పాల్జేశాడు" అంటాడు. (15-16)

(మానవుడు గౌరవ ప్రతిష్ఠలకు సిరిసంపదలే కొలమానం అనుకుంటు న్నాడు). ఎంతమాత్రం కాదు. మీరసలు అనాథను ఆదరించరు; పేదవాడికి పట్టెడన్నం పెట్టే విషయంలో ఒకర్నొకరు ప్రోత్సహించుకోరు. (బంధువుల బలహీనలతను ఆసరాగా చేసుకొని, వారికి దక్కవలసిన) వారసత్వపు ఆస్తి నంతటినీ కాజేస్తున్నారు. మీరసలు ధనవ్యామోహం ఊబిలో పూర్తిగా కూరుకుపోయారు. (17-20)

(ఇన్ని అన్యాయాలు, అక్రమాలకు పాల్పడుతూ కూడా దేవునికి భయ పడకుండా పరలోకం, తీర్పుదినం ఏదీ లేదని వాదిస్తున్నారు.) ఏమాత్రం కాదు. యావత్తు భూమి దంచి, పిండిపిండి చేయబడినప్పుడు నీ ప్రభువు పంక్తులుతీరిన దైవదూతలతో అవతరిస్తాడు. ఆరోజు నరకం దగ్గరకు తీసుకు

2. ఎత్తయిన స్తంభాలవారంటే, ప్రపంచంలో ఇదివరకెన్నడూ లేనంతటి ఎత్తయిన స్తంభాల తో పెద్ద భవంతుల్ని నిర్మించారని అర్థం. (ఇతర వివరాలకు 26:128,129 సూక్తులు చూడండి.)

రాబడుతుంది. ఆరోజు మానవుడికి అసలు సంగతి అర్థమవుతుంది. కాని అప్పుడు అర్థంచేసుకోవడం వల్ల ప్రయోజనం ఏమిటీ? (21-23)

అప్పుడతను (తీవ్రంగా పశ్చాత్తాపపడుతూ) "అయ్యయ్యో! నేనీ (పరలోక) జీవితం కోసం ముందుగా ఏదైనా (సత్కార్యం) చేసి పంపుకొనివుంటే ఎంత బాగుండేది!" అని వాపోతాడు. ఆతర్వాత ఆరోజు దేవుడు శిక్షించేలా (కఠినం గా) మరెవరూ శిక్షించలేరు. దేవుడు బిగించి కట్టేలా (గట్టిగా) మరెవరూ బిగించి కట్టలేరు. (24-26)

(ఇక సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నుడయిన మనిషిని ఉద్దేశించి) "తృప్తిచెందిన మనసా![3] పద నీప్రభువు సన్నిధికి. నీవు ఆయన పట్ల సంతో షించావు, ఆయన నీ పట్ల ప్రసన్నుడయ్యాడు. (ఇక) నా పుణ్యదాసులలో చేరి నాస్వర్గంలో ప్రవేశించు" అని చెప్పడం జరుగుతుంది. (27-30)

3. మానవ అంతరంగం బహు విచిత్రమైనది. అది ఓపట్టాన మనకు లొంగదు. అనుక్షణం అది తన పరిధిని దాటిపోవడానికి పరిపరివిధాల ప్రయత్నిస్తుంది. ఎవరైనా సన్మార్గంలో నడుస్తూ సత్కార్యాలు చేస్తున్నాడంటే, అతను తన అంతరంగాన్ని దాని సహజ పరిధిలో బంధించాడన్నమాట. నిజానికి అంతరంగంపై అదుపు సాధించడం గొప్ప కార్యమే. అంతరంగంపై అదుపు సాధించలేనివాడ్ని మనం సాధారణంగా చపలచిత్తుడు లేక చంచల స్వభావుడని అంటాము. మనిషి ప్రవర్తన రీత్యా ఖుర్‌ఆన్ ఈ అంతరంగాన్ని మూడు విధాలుగా విభజించింది.

ఖుర్‌ఆన్ పరిభాషలో మొదటిరకం అంతరంగాన్ని "నఫ్సుల్అమ్మారా" అంటారు. స్వభావంరీత్యా దీన్ని "దుష్టమనస్సు" లేక దుష్టబుద్ధి అని చెప్పవచ్చు. కోరలు చాచి బుసలుకొడ్తూ మీదికి వచ్చే భయంకర విషసర్పాన్ని చంపడం కన్నా దుష్ట మనస్సుని చంపడమే గొప్ప కార్యమన్నాడు ఓ కవి. దీన్నిబట్టి ఇది ఎంత ప్రమాదకరమైనదో ఊహించవచ్చు. ఇది మానవుడ్ని రకరకాల చెడుల వైపు ఉసిగొల్పుతుంది. భయాందోళనలు కలిగించి సత్కార్యాల నుండి బయటికి లాగుతుంది. వివిధ భ్రమలు కల్పించి దుష్కార్యాల ఊబిలోకి నెట్టివేస్తుంది. రకరకాల ప్రలోభాలు చూపి, చివరికి మనిషిని నట్టేట ముంచుతుంది. నఫ్సుల్ అమ్మారా గురించి ఖుర్‌ఆన్‌లో ఒకచోట ఇలా ఉంది:

"నేను నా ఆత్మశుద్ధిని గురించి గొప్పలు చెప్పుకోవడం లేదు. నా ప్రభువు కారుణ్యభాగ్యం లభిస్తే తప్ప (దుష్ట)మనస్సు ఎల్లప్పుడూ చెడు వైపుకే పురి గొల్పుతూ ఉంటుంది. నిస్సందేహంగా నా ప్రభువు గొప్ప క్షమాశీలి, అమిత దయామయుడు." *(12:53)*

రెండవ రకం అంతరంగాన్ని "నఫ్సుల్లవ్వామా" అంటారు. ఇది చేసే పనిని బట్టి దీన్ని "అంతరాత్మ" అని పేర్కొనవచ్చు. "అంతరాత్మ ప్రబోధం" అనేమాట అందరికీ సుపరిచితమే. చెడ్డ పనులకు పాల్పడినప్పుడల్లా అంతరాత్మ మనల్ని నిందిస్తుంది, ఆక్షేపిస్తుంది, అభ్యంతరం చెబుతుంది. "ఆ పని చేస్తే నువ్వు నాశనమవుతావు, పట్టుబడిపోతావు" అని హెచ్చరిస్తుంది.

అంతరాత్మ సజీవంగా ఉంటే మనిషి ఎలాంటి చెడు వైపు ఆకర్షించ బడలేడు. ఒకవేళ ఎప్పుడైనా ఆకర్షించబడినా అంతరాత్మ హెచ్చరిస్తూ, నిందిస్తూ అతడ్ని ప్రశాంతంగా ఉండనివ్వదు. ఈవిధంగా అంతరాత్మ మనల్ని చెడుపనుల జోలికి పోనివ్వకుండా అడుగడుగునా అడ్డు తగుల్తుంది.

అంతరాత్మ ప్రబోధాన్ని ఆలకించేవారు ఇహలోకంలోనే కాదు, పరలోకం లోనూ విజయ శిఖరాలు అధిరోహించగలరు. అంతరాత్మ ప్రబోధాన్ని ఖాతరు చేయకుండా దాన్ని అణచడానికి ప్రయత్నిస్తే మటుకు మనం దారితప్పి చీకటి అగాధాల్లోకి పడిపోయినట్లేనని గ్రహించాలి. ఎల్లప్పుడూ మన శ్రేయస్సు కోరుతూ మనకు రక్షకభటునిగా, బాడీగార్డ్‌గా పనిచేసే ఈ అంతరాత్మ (నఫ్సుల్లవ్వామా)ను అణచివేయడమంటే మన బాడీగార్డ్‌ని మనమే చేజేతులా చంపుకున్నట్లవుతుంది. బాడీగార్డ్ పోయాక మన పరిస్థితి ఏమవుతుందో తెలిసిందే. అడుగడుగునా ప్రమాదాలే ఎదురవుతాయి.

ఈ అంతరాత్మను గురించే దేవుడు ఖుర్‌ఆన్‌లో ఇలా అంటున్నాడు: "నేను ప్రళయం సాక్షిగా చెబుతున్నాను. (మీరనుకునేది ఎంతమాత్రం నిజం) కాదు. నేను తననుతాను నిందించుకునే ఆత్మసాక్షిగా చెబుతున్నాను..." *(75:1-4)*

పై సూక్తులలో విశ్వప్రభువు సత్యతిరస్కారుల కుశంకలను ఖండిస్తూ ప్రళయదినం తప్పక వస్తుందని, ఆరోజు మానవులంతా మళ్ళీ బ్రతికించ బడతారని, వారి నుంచి కర్మల లెక్క తీసుకోడం జరుగుతుందని ప్రళయదినం మీద, అంతరాత్మ మీద ప్రమాణం చేసి మరీ హెచ్చరిస్తున్నాడు.

నఫ్సుల్లవ్వామా (అంతరాత్మ)ను గురించి దైవప్రవక్త (స) వ్యాఖ్యానిస్తూ "ఏ విషయమైతే మీ హృదయంలో ఆక్షేపణ జనింపజేస్తుందో అదే చెడు" అన్నారు.

అంటే మనం చేస్తున్నది తప్పుడు పనని మన అంతరాత్మ ఆక్షేపిస్తుంది. ఈ అనుభూతే మనిషిని చెడు విషయాలకు దూరంగా ఉంచుతుంది. అంతరాత్మను గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) మరింత వివరంగా ఇలా తెలియజేశారు:

"జాగ్రత్తగా వినండి! మన దేహంలో ఒక మాంసపు ముద్ద ఉంది. అది మంచి స్థితిలో ఉంటే మొత్తం దేహం మంచి స్థితిలో ఉంటుంది. ఒకవేళ అది చెడిపోతే మొత్తం దేహమే చెడిపోతుంది. (అనారోగ్యం పాలవుతుంది). అదే హృదయం."

ఈ హృదయం నైతికంగా, ఆధ్యాత్మికంగా మంచిస్థితిలో ఉన్నప్పుడు నఫ్సుల్లవ్వామా (అంతరాత్మ) అనబడుతుంది. మనిషిని చెడు విషయాల నుంచి నిరోధించే, మంచి విషయాల వైపుకు ప్రేరేపించే "నఫ్సుల్లవ్వామా" అతని విశ్వాసాలు, ఆచరణలు, నీతినడవడికలపై "సెక్యూరిటీ గార్డ్"గా పనిచేస్తుంది. శరీరంలోని ఈ సెక్యూరిటీ గార్డ్ అనారోగ్యం పాలయి బలహీనమైపోయే కొద్దీ మనిషి "నఫ్సుల్‌అమ్మారా" (దుష్టమనస్సు)కు చేరువవుతూ చెడ్డపనులు చేయడం ప్రారంభిస్తాడు. దీనికి భిన్నంగా మనిషి నఫ్సుల్లవ్వామా (అంతరాత్మ) ప్రబోధం విని నడచుకున్నట్లయితే క్రమేణా అతడు మూడవ రకం అంతరంగమైన "నఫ్సుల్ ముత్మయిన్న" (సంతృప్త హృదయం)కు దగ్గరవుతాడు.

ఈ కోవకు చెందిన అంతరంగం గురించే ఈసూక్తి *(89:27-30)*లో ఉంది. ప్రఖ్యాత వ్యాఖ్యాన సహిత ఖుర్‌ఆన్ అనువాద గ్రంథమైన 'రూహుల్ బయాన్'లో వ్యాఖ్యానకర్త నఫ్సుల్ ముత్మయిన్న గురించి వివరిస్తూ "నఫ్సుల్ ముత్మయిన్న అంటే ఎలాంటి చెడులు లేని పరిశుద్ధమైన, అత్యున్నత సుగుణ సంపత్తితో కూడిన జ్యోతిర్మయ హృదయం అన్నమాట" అన్నారు.

భౌతికావసరాలు నెరవేరితే చాలు, ఇక ఏ సమస్యా ఉండదంటారు పదార్థ పూజారులు. ఇది కొంతవరకు నిజమే. కాని సకలవిధాల భోగభాగ్యాలతో తుల తూగుతున్న పాశ్చాత్య దేశాల్లో ఎందరో ప్రజలు మనశ్శాంతి లభించక జీవితం పైనే విరక్తి చెందుతున్నారు. లక్షలు ఖర్చుపెట్టినా పొందలేని ఈ మనశ్శాంతి దేవుని స్మరణ ద్వారా మాత్రమే ప్రాప్తమవుతుందని ఖుర్‌ఆన్ చెబుతోంది. ఇక్కడ

దేవుని స్మరణ అంటే ఓచోట తిష్ఠవేసి కళ్ళు మూసుకొని దైవనామం జపించడం కాదు. మనిషి తనను తాను పూర్తిగా దేవునికి సమర్పించుకొని జీవిత సమస్త రంగాల్లో ఆయన ఆజ్ఞలు, హితవులు పాటించాలి. అప్పుడే అతనికి నిజమైన మనశ్శాంతి, హృదయ సంతృప్తి లభిస్తాయి.

"ఆయన తన వైపు మరలేవారికి మాత్రమే తన వైపుకొచ్చే మార్గం చూపిస్తాడు. అలాంటివారే (ఈ ప్రవక్త అందజేసిన) సందేశాన్ని విశ్వసిస్తారు. దైవస్మరణతో వారి హృదయాలకు శాంతీ-సంతృప్తులు ప్రాప్తమవుతాయి. గుర్తుంచుకోండి! దైవస్మరణ వల్లనే మానవులకు మనశ్శాంతి లభిస్తుంది. దైవసందేశం స్వీకరించి సదాచారులైనవారు ఎంతో అదృష్టవంతులు." (13:27-29)

అలాంటి వ్యక్తికి మరణావస్థలో, ఆ తరువాత కలిగే అనుభవాన్ని గురించి దైవప్రవక్త (సల్లం) ఒక హదీసులో ఈవిధంగా అభివర్ణించారు:

"విశ్వసించిన దాసుడు చనిపోయేటప్పుడు దేవుడు అతని దగ్గరికి ఇద్దరు దైవదూతలను స్వర్గ కానుకలిచ్చి పంపుతాడు. ఆ దూతలు అతనితో "సంతృప్త హృదయమా! సుఖభోగాల వైపునకు పద. నీ ప్రభువు నీ పట్ల ప్రసన్నుడయ్యాడు" అని అంటారు. అతని దేహం నుండి ఆత్మ బయలెడి నప్పుడు దాని పరిమళం ఎవరి ముక్కూ ఆఘ్రాణించలేనంత ఆహ్లాదకరంగా ఉంటుంది. భూలోకం నుండి ఒక పవిత్రాత్మ వస్తోందని ఆకాశపుటంచుల్లోని దైవదూతలు అంటారు. ఆ పవిత్రాత్మ ఆకాశంలో ఏఏ ద్వారాల దగ్గరికి వస్తుందో ఆయా ద్వారాలు తెరవబడతాయి. ఏఏ దైవదూతలు తారసపడతారో ఆయా దైవదూతలందరూ దాన్ని ఆశీర్వదిస్తారు.

తరువాత ఆ ఆత్మను విశ్వప్రభువు సన్నిధికి తీసికెళ్తారు. అక్కడ దేవుని ముందు అది సాష్టాంగపడుతుంది. ఆ తరువాత ఈ ఆత్మను తీసికెళ్ళి విశ్వాసుల ఆత్మలతో పాటు ఉంచమని మీకాయిల్ దూతకు ఆజ్ఞలభిస్తుంది. అతనికి ఖుర్‌ఆన్ (సూక్తులేవైనా) జ్ఞాపకముంటే వాటి ప్రకాశమే అతనికి సరిపోతుంది. సరిపోకపోతే అతని సమాధిలో సూర్యుని వెలుగు ఏర్పాటు చేయబడుతుంది. అందరికంటే ప్రియమైనవాడు తప్ప మరెవరూ మేల్కొలప లేనంత ప్రశాంతంగా పడక మీద పడుకునే నవవధువులా అతను సమాధిలో ఎంతో ప్రశాంతంగా ఉంటాడు." (బుఖారి, ముస్లిం)

అవతరణ: మక్కా **## 90. బలద్ (పట్టణం)** సూక్తులు: 20

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

కాదు, మీరనుకునేది ఎంతమాత్రం నిజం కాదు.) నేనీ (మక్కా) పట్టణం సాక్షిగా చెబుతున్నాను. (ముహమ్మద్! పవిత్రమైన) ఈ పట్టణంలో వీరు నిన్ను (వేధించడం) ధర్మసమ్మతం చేసుకున్నారు. నేను (మీ)తండ్రి (ఆదం) సాక్షిగా, అతనికి పుట్టిన సంతానం సాక్షిగా చెబుతున్నాను. మేము మానవుడ్ని (విశృంఖల జీవితం గడపడానికి పుట్టించ లేదు.) శ్రమజీవిగా పుట్టించాము. తనపై ఎవరూ అదుపు సాధించలేరని భావిస్తున్నాడా అతను? (1-5)

(మానవుడు పేరుప్రతిష్ఠల కోసం ప్రాకులాడుతూ ధనాన్ని ఎలా దుర్వినియోగం చేస్తున్నాడు! పైపెచ్చు ప్రగల్భాలు పలుకుతూ) "నేను లక్షలాది రూపాయలు మంచినీళ్ళలా ఖర్చుపెట్టాను" అని అంటున్నాడు. తనను (పైన) ఎవరూ చూడటం లేదని భావిస్తున్నాడా అతను?

మేమతనికి రెండు కళ్ళు, ఒక నోరు, రెండు పెదవులు ఇవ్వలేదా? (మంచికి, చెడుకు సంబంధించిన) రెండు స్పష్టమైన మార్గాలు అతనికి చూపలేదా? (6-10)

కాని అతను కఠినమైన కనుమ గుండా నడవడానికి సాహసించలేదు. కఠినమైన కనుమ అంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? (కఠినమైన కనుమంటే) బానిసను బంధవిముక్తి చేయడం, లేదా (కరువుదినాల్లో) ఆకలిగొన్న రోజు సమీప అనాథకుగాని, దారిద్ర్యంలో మగ్గే నిరుపేదకుగాని పట్టెడన్నం పెట్టడం, ఆపై ఓర్పు, దయాదాక్షిణ్యాల్ని గురించి ఉపదేశించుకునే విశ్వాసుల్లో చేరిపోవడం.[1] ఇలాంటివారే కుడిపక్షం వాళ్ళు. (11-18)

---

1. దయాదాక్షిణ్యాలను గురించి మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (సల్లం) మహితోక్తులు చూడండి:

"కరుణించేవారినే కరుణామయుడు కరుణిస్తాడు. భువిలో ఉండేవారిని కరుణించండి, దివిలో ఉండేవాడు మిమ్మల్ని కరుణిస్తాడు." (అబూదావూద్, తిర్మిజి)

పోతే మాసూక్తుల్ని తిరస్కరించినవారు ఎడమపక్షం వారవుతారు. వారిని (నరకా)అగ్ని (నలువైపులా) చుట్టుముట్టి ఉంటుంది.[2] (19-20) ☯

అవతరణ: మక్కా 91. షమ్స్ (సూర్యుడు) సూక్తులు: 15

ఈ అధ్యాయం కూడా నబవీశకం ప్రారంభ కాలంలోనే మక్కా బహు దైవారాధకులు దైవప్రవక్త (సల్లం)ను విరోధించడంలో హద్దుమీరిన రోజుల్లో అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

సూర్యుని సాక్షి! అతని ఎండ సాక్షి! అతని వెనుక వచ్చే చంద్రుని సాక్షి! సూర్యరశ్మితో ప్రకాశించే పగటిసాక్షి! దాన్ని కప్పివేసే రాత్రిసాక్షి! ఆకాశం సాక్షి! దాన్ని (కప్పుగా) నిలబెట్టినవాడి సాక్షి! భూమి సాక్షి! దాన్ని (తివాచిలా) పరచినవాడి సాక్షి! మానవాత్మ సాక్షి! దాన్ని తీర్చిదిద్ది పాపపుణ్యాల్ని గురించి తెలిపినవాడి సాక్షి!

"తోటి మానవుల్ని కనికరించనివాడ్ని దేవుడు (కూడా) కనికరించడు." (బుఖారి, ముస్లిం)

"మన పిల్లలను కరుణించని, మన పెద్దలను గౌరవించనివాడు మనవాడు కాదు"(తిర్మిజి)

"ఒక ముస్లిం తోటి ముస్లింకు సోదరుని వంటివాడు. అతనికి ఈ ముస్లిం అన్యాయం చేయడు. అతనికి సహాయం చేయకుండా దూరంగా ఉండడు.

"ఎవరు తన తోటిసోదరుని అవసరం తీర్చడంలో నిమగ్నుడవుతాడో, దేవుడు అతని అవసరం తీర్చడంలో నిమగ్నుడవుతాడు. మరెవరు ఒక ముస్లింను ఏదైనా ఆపదలో ఆదుకుంటాడో, దేవుడు ప్రళయదినం ఆపదల్లోని ఒక ఆపద నుండి అతడ్ని ఆదుకుంటాడు. ఎవరు ఒక ముస్లిం లోపాన్ని మరుగుపరుస్తాడో దేవుడు ప్రళయదినాన అతని లోపాన్ని మరుగుపరుస్తాడు." (బుఖారి, ముస్లిం)

2. కుడిపక్షంవారు, ఎడమపక్షం వారి గురించి మరిన్ని వివరాలకు "అల్ వాఖియా" అధ్యాయంలోని 56:27-56 సూక్తులు చూడండి.

నిస్సందేహంగా ఆత్మప్రక్షాళన చేసుకున్నవాడు ధన్యుడు. అంతరాత్మను అణచిపెట్టినవాడు నాశనమవుతాడు.[1] (1-10)

సమూద్‌జాతి తలబిరుసుతో (సత్యాన్ని) తిరస్కరించింది. ఆజాతిలో అందరికంటే పరమ కర్కోటకుడు లేచినిలబడినప్పుడు దైవప్రవక్త (అతడ్ని హెచ్చరిస్తూ) "జాగ్రత్త! దేవుని ఒంటె జోలికిపోకు. దాన్ని నీళ్ళు త్రాగనీయకుండా అడ్డుకోకు" అన్నాడు. (11-13)

కాని ఆ దుర్మార్గులు అతడ్ని ధిక్కరించి ఒంటెను దారుణంగా చంపేశారు. చివరికి వారిపాపాలకు దేవుడు వారిని కఠినంగా శిక్షించాడు. ఆయన వారిని ఒకేసారి సమూలంగా తుడిచిపెట్టాడు. (అయితే ఈ చర్య వల్ల) ఆయనకు ఎలాంటి దుష్పరిణామాల్ని గురించి కూడా భయంలేదు. (14-15) ☯

---

1. తీర్చిదిద్దడం అంటే మనిషిగా మనుగడ సాగించడానికి దేవుడు అతనికి తగిన శక్తి సామర్థ్యాలు ప్రసాదించాడు. నడవడానికి కాళ్ళు, పనిచేయడానికి చేతులు, చూడటానికి కళ్ళు, వినడానికి చెవులు, మాట్లాడటానికి నోరు, రుచి చూడటానికి నాలుక, వాసన చూడటానికి ముక్కు, ఆలోచించడానికి మేధ వగైరా అవయవాలు ప్రసాదించాడు. ఈనాడు మానవమేధ సాధించిన విజయాలు మనకు తెలియనివి కావు.

అంతేకాదు, దేవుడు అతనికి మంచి చెడుల విచక్షణా జ్ఞానం కూడా ప్రసాదించాడు. పాపం ఏదో, పుణ్యం ఏదో తెలుసుకునే జ్ఞానాన్ని దేవుడు అతని అంతఃచేతనలో పొందుపరిచాడు. ఆపై అతనికి తన ప్రవక్తల ద్వారా సన్మార్గం ఏదో, అపమార్గం ఏదో కూడా తెలియజేశాడు.

అలాంటప్పుడు అతను అంతరాత్మ ప్రబోధన విని రుజుమార్గం అవలంబిస్తే అతని జీవితం సార్థకమవుతుంది. పరలోకంలో మోక్షం పొందగలడు. దానికి భిన్నంగా అతను అంతరాత్మ ప్రబోధనను నొక్కిపట్టి మనోవాంఛలకు బానిసయి పాపకార్యాలలో కూరుకుపోతే దైవాగ్రహానికి గురయి మరణానంతరం నరక కూపంలో పడిపోతాడు. (దీంతోపాటు 90:10; 75:2,14,15; 76:3 సూక్తులు చూడండి.)

అవతరణ: మక్కా **92. లైల్ (రాత్రి)** సూక్తులు: 21

ఈ అధ్యాయం మక్కాలో 91వ అధ్యాయం అవతరించిన రోజుల్లోనే అవతరించింది. ఇందులో దైవవిధేయత ప్రాముఖ్యం తెలుపుతూ మానవునికి హితోపదేశం చేయడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ముసురుకొస్తున్న రాత్రిసాక్షి! ప్రకాశిస్తున్న పగటిసాక్షి! ఆడ మగ జాతుల్ని సృష్టించినవాడి సాక్షి! మీరు చేసే ప్రయత్నాలు విభిన్న రకాలుగా ఉన్నాయి. ధనాన్ని దానం చేసి, దైవభీతిపరుడై, మంచిని సమర్థించేవాడికి మేము సులువైన మార్గాన నడిచేందుకు సౌలభ్యం కలగజేస్తాం. పిసినారితనం వహించి, (దేవుడ్ని) ఖాతరుచేయకుండా, మంచిని ధిక్కరించేవాడికి మేము కష్టతర మార్గాన నడిచేందుకు సౌలభ్యం కలగజేస్తాం.[1] అతను చచ్చిన తరువాత అతని ధనం అతనికి ఏ విధంగానూ ఉపయోగపడదు. (1-11)

(మానవజీవితానికి) మార్గం నిర్దేశించవలసిన బాధ్యత మాపైనే ఉంది. ఇహలోకం మాదే; పరలోకమూ మాదే. కనుక నేను మిమ్మల్ని ప్రజ్వరిల్లే

---

1. దేవుడు మానవుడికి మంచిచెడుల విచక్షణాజ్ఞానంతోపాటు ఆ రెండిటిలో కోరినదాన్ని అవలంబించే, ఆచరించే స్వేచ్ఛ కూడా ప్రసాదించాడు. పైగా మనిషి ఏమార్గంలో పయనిస్తూ ఏపనికోసం కృషిచేస్తాడో ఆమార్గంలో ఆ పని నెరవేర్చ డానికి అతనికి సౌలభ్యాలు కూడా ప్రసాదిస్తాడు. దుర్జనుడికి దుష్కార్యాలు చేయడం సులభం, సత్కార్యాలు చేయడం కష్టమవుతుంది. అలాగే సజ్జనుడికి సత్కార్యాలు చేయడం సులభం, దుష్కార్యాలు చేయడం కష్టమవుతుంది.

నీతి మనిషి నైజంలోనే ఉంది. అదీ ఈసూక్తుల్లో పేర్కొన్న సులువైన మార్గం. దాన్ని ఇస్లాం మరింత మెరుగుపట్టి మానవునికి చూపిస్తుంది. దీనికి భిన్నంగా ప్రకృతికి విరుద్ధమైన ప్రతిమార్గమూ కఠినమైనదే. అది మానవుడికి ఇహలోకం లో ఎన్నో సమస్యలు, పరలోకంలో ఎన్నో యాతనలు తెచ్చిపెడ్తుంది. ఈ కారణంగానే దీన్ని ఖుర్‌ఆన్ కఠిన మార్గమని చెబుతోంది. అయితే కఠినమార్గం లోనే నడవదలచినవారికి దేవుడు ఆ మార్గాన్ని సులభతరం చేస్తాడు.

అగ్ని గురించి హెచ్చరిస్తున్నాను. సత్యాన్ని నిరాకరించి ముఖం తిప్పుకునే దౌర్భాగ్యుడు తప్ప మరెవరూ అందులో పడరు. అయితే పునీతమవడానికి (దైవమార్గాన) ధనమిచ్చే దైవభీతిపరుడు అగ్నికి దూరంగా ఉంచబడతాడు. (ఇలా ధనమిచ్చి) బదులుతీర్చడానికి అతనిపై ఎవరి ప్రత్యుపకారం లేదు. అతను మహోన్నతుడైన తనప్రభువు ప్రసన్నత కోసమే ఈ (పుణ్య)కార్యం చేస్తు న్నాడు. కనుక అతని పట్ల ఆ ప్రభువు తప్పకుండా ప్రసన్నుడవుతాడు. (12-21)

అవతరణ: మక్కా **93. జుహా (పగటివెల్తురు)** సూక్తులు: 11

ఈ అధ్యాయం నబవీశకంలో అవతరించింది. రెండవసారి వహీ (దివ్యావిష్కృతి) వచ్చిన తరువాత చాలాకాలం వరకు మళ్ళీ వహీ రాలేదు. అప్పుడు అవిశ్వాసులు దైవప్రవక్త (స)ను హేళనచేస్తూ "నీ ప్రభువుకు నీమీద కోపం వచ్చి ఆయన నిన్ను వదిలేశాడు" అని చెప్పసాగారు. దాంతో ఆయన మనస్తాపం చెంది, బహుశా తన వల్ల ఏదైనా పొరపాటు జరగడం వల్ల దేవుడు తనను నిజంగానే విడిచిపెట్టాడేమోనని భావించారు. దానికి సమాధానమే ఈ అధ్యాయం.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఎండకాసే పగటి సాక్షి! చీకటి ఆవరించే రాత్రి సాక్షి! (ప్రవక్తా!) నీ ప్రభువు నిన్ను వదలి పెట్టలేదు. నీపై కినుక కూడా వహించలేదు. నీకోసం ప్రారంభకాలం కంటే ఆ తరువాత కాలం నిస్సందేహంగా ఎంతో మేలయి నదిగా ఉంటుంది. త్వరలోనే నీ ప్రభువు నీకు (గొప్ప వరాలు) అనుగ్రహి స్తాడు. వాటిపట్ల నీవు సంతోషిస్తావు. (1-5)

నీవు అనాథగా ఉన్నప్పుడు ఆయన నీకు ఆశ్రయం కల్పించలేదా? నీవు మార్గవిహీనుడవై ఉండగా ఆయన నీకు మార్గం చూపలేదా? నీవు నిరుపేదగా ఉండటం చూసి ఆయన నిన్ను ధనవంతుడ్ని చేయలేదా? కనుక అనాథల పట్ల కఠినంగా ప్రవర్తించకు. యాచకుడ్ని కసరికొట్టకు. నీప్రభువు అనుగ్రహాల్ని (గురించి) చాటుతూవుండు. (6-11)

94. అలమ్‌నష్రహ్ (మనశ్శాంతి)

అవతరణ : మక్కా **సూక్తులు : 8**

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ముహమ్మద్!) మేము నీ హృదయం తెరచి నీకు శాంతి చేకూర్చలేదా? మేము నీపై నుండి వెన్నువిరిచే భారం తీసివేశాం.[1] నీకోసం నీ (పేరు ప్రతిష్ఠల) ప్రస్తావన ఉన్నతం చేశాం. కష్టాలు-కాఠిన్యాల తర్వాత సుఖాలు-సౌలభ్యాలు కూడా వస్తాయి. ఔను, కష్టాలు-కాఠిన్యాల తర్వాత సుఖాలు-సౌలభ్యాలు తప్పక వస్తాయి. కనుక నీ దైనందిన కార్యకలాపాలు ముగిశాక కఠోరారాధనలో లీనమై నీప్రభువు పైనే మనస్సు లగ్నంచెయ్యి (1-8)

అవతరణ: మక్కా **95. తీన్ (అంజూరం)** **సూక్తులు: 8**

ఈ అధ్యాయం నబవీశకంలో సత్యాసత్యాల మధ్య సంఘర్షణ తీవ్రస్థాయికి చేరి విశ్వాసులపై అవిశ్వాసుల అణచివేతలు ఉధృతమైనప్పుడు అవతరించింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అంజూరం, ఆలివ్ (వృక్షా)ల సాక్షి! సీనాయ్ కొండల సాక్షి! ఈ శాంతి నగరం (మక్కా) సాక్షి! మేము మానవుణ్ని ఎంతో ఉత్కృష్టజీవిగా సృజించాం. తర్వాత మేమతణ్ని (సత్యనిరాకరణ వల్ల) వెనక్కి తిప్పి అతినికృష్ట జీవిగా మార్చివేశాం. అయితే సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారిని ఈ

1. మహనీయ ముహమ్మద్ (సల్లం) దైవప్రవక్తగా నియమించబడక పూర్వం నుంచే అరబ్ సమాజంలో సాగుతున్న బహుదైవారాధన, విగ్రహపూజ, మూఢనమ్మకాలు, దురాచారాలు, మద్య సేవనం, అశ్లీలం, అంతఃకలహాలు మొదలైన చెడులను గురించి ఆలోచిస్తూ వాటి నిర్మూలనకై తగిన మార్గం కానరాక బాధపడుతుండేవారు. ఈ విచారమే ఆయన్ని వెన్ను విరుస్తుండేది. చివరికి దేవుడు ఆయన్ని ప్రవక్తగా నియమించి సన్మార్గం చూపడం ద్వారా ఈ బాధను దూరంచేశాడు. అంతే గాకుండా ఆ సన్మార్గంలో ఎదురయ్యే కష్టాలను, కాఠిన్యాలను ఎదుర్కోగల మనోనిబ్బరం, సందేహం సందిగ్ధాలకు ఆస్కారంలేని విశాలహృదయం కూడా ప్రసాదించాడు.

నికృష్టత్వం నుండి తప్పించాం. ఇలాంటి వారికోసం మేము ఎన్నటికీ అంతం కాని గొప్ప సుకృతఫలం సిద్ధపరచిఉంచాం. (1-6)

కనుక (మానవుడా!) అలాంటప్పుడు నీవు పరలోక విచారణ గురించిన సత్యాన్ని ఎలా నిరాకరిస్తావు? దేవుడు అందరికంటే గొప్ప (న్యాయా)అధికారి కాదా?[1] (7-8)

1. యావత్తు సృష్టిరాసుల్లో మహోత్కృష్ట జీవులుగా సృజించబడిన మానవులు పెద్దవారైన తరువాత రెండు వర్గాలుగా విడిపోతున్నారు. ఒక వర్గం సత్యాన్ని నిరాకరించి, నీతిరాహిత్యమనే చీకటికూపంలో పడిపోతుంది. మరో వర్గం సత్యాన్ని స్వీకరించి తదనుగుణంగా సాత్వికజీవితం గడుపుతూ పుట్టుకతో వచ్చిన ఉత్కృష్టతను సార్థకం చేసుకుంటుంది.

మొదటి వర్గానికి చెందిన ఒక వ్యక్తి వందలాది మంది అమాయకుల్ని హతమార్చి, వేలాది ఇండ్లను దోచుకున్న పరమ దుర్మార్గుడయి ఉంటాడు. రెండో వర్గానికి చెందిన మరొక వ్యక్తి వందలాది మంది జీవితాలను బాగుపరచి వేలాది కుటుంబాల కష్టాలను కడతేర్చిన సజ్జనుడయి ఉంటాడు. వీరిద్దరినీ దేవుడు ఒకే దృష్టితో చూస్తాడా? ఆ దుర్మార్గుడికి అతని దుష్కార్యాలకు తగిన శిక్ష, ఆ సజ్జనుడికి అతని సత్కార్యాలకు తగిన ప్రతిఫలం లభించాలని; క్షుణ్ణంగా విచారణ జరిపించి పూర్తి న్యాయం చేకూర్చాలని మానవ అంతరంగం అభిలషించదా? ఈ యదార్థం అంగీకరించిన మానవుడు పరలోకంలో కర్మలవిచారణ జరుగుతుందన్న దైవవచనాన్ని ఎలా నిరాకరించగలడు అని ఇక్కడ ఖుర్ఆన్ ప్రశ్నిస్తోంది.

ఒక సజ్జనుడు చేసిన అనేక సత్కార్యాలకు తగిన పారితోషికం లభించడం ఇహలోకంలో సాధ్యంకాదు. అలాగే ఒక దుర్మార్గుడు చేసిన అనేక నేరాలకు తగిన శిక్ష విధించిన తరువాత దాన్ని అమలుపరచడం కూడా ఇహలోకంలో సాధ్యంకాదు. "దక్షిణాఫ్రికాకు చెందిన మౌజెస్ సిట్‌హోల్ అనే నేరగాడు 38 హత్యలు, 40 మానభంగాలు, 6 దోపిడీలు చేశాడు. 1997లో న్యాయస్థానం అతనికి 2,410 సంవత్సరాల కఠిన కారాగార శిక్ష విధించింది." (ఈనాడు దినపత్రిక: 17-10-1999). ఇంతటి సుదీర్ఘకాల శిక్షను అమలుపరచడం ఇహలోకంలో అసంభవమని తెలుస్తూనే ఉంది. అది పరలోకంలోనే

అవతరణ:మక్కా **96. అలఖ్(గడ్డకట్టిన రక్తం)** సూక్తులు:19

ఈ అధ్యాయంలో మొదటి 5 సూక్తులు మొట్టమొదట అవతరించాయి. దీంతో మహనీయ ముహమ్మద్ (స) దైవప్రవక్తగా నియమించబడటం, నబవీశకం మొదలవడం జరిగాయి. మిగిలిన సూక్తులు ఆ తర్వాత కొన్నాళ్ళకు దైవప్రవక్త (స) కాబాలయానికి వెళ్ళి ప్రార్థన చేస్తుంటే, సత్యతిరస్కారి అబూజహల్ ఆయన్ని బెదిరించి ఇస్లాం ప్రచారోద్యమాన్ని నిరోధించడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు అవతరించాయి.

మహనీయ ముహమ్మద్ (స) దివ్యావిష్కృతికి పూర్వం ఇంటి నుండి ఆహారం తీసుకొని హిరాగుహకు వెళ్ళి అక్కడ ఏకాంతంగా దైవధ్యానం చేసేవారు. కొన్నాళ్ళకు ఆహారపదార్థాలు అయిపోగానే ఇంటికి తిరిగొచ్చి మళ్ళీ ఆహారం తీసుకొని హిరాగుహకు వెళ్ళేవారు. ఇలా కొంతకాలం గడిచాక ఓరోజు ఉన్నట్లుండి గుహలో ఓ విచిత్ర వ్యక్తి ప్రత్యక్షమై "చదువు" అన్నాడు.

దైవప్రవక్త (స) ఈ హఠాత్పరిణామానికి కంగారుపడుతూ "నాకు చదువు రాదు" అన్నారు. అప్పుడా వ్యక్తి దైవప్రవక్తను పట్టుకొని గట్టిగా అదిమి వదలిపెడ్తూ 'చదువు' అన్నాడు. దైవప్రవక్త (స) భయపడుతూ 'నాకు చదువు రాదు' అన్నారు. ఆవ్యక్తి మళ్ళీ ఆయన్ని పట్టుకొని గట్టిగా అదిమి వదలిపెడ్తూ 'చదువు' అన్నాడు. దైవప్రవక్త (స) తిరిగి 'నాకు చదువు రాదు' అన్నారు. ఆ వ్యక్తి మూడవసారి పట్టుకొని గట్టిగా అదిమి వదలిపెడ్తూ "సృష్టికర్తయిన నీ ప్రభువు పేరు స్మరించి చదువు" అన్నాడు.

దైవప్రవక్త (సల్లం) ఈ సంఘటనతో భయపడిపోయి వణికిపోతూ ఇంటికొచ్చి పడ్డారు. రాగానే పడక మీద వాలి "దుప్పటి కప్పు, దుప్పటి కప్పు"

సాధ్యమవుతుంది. దీన్నిబట్టి మానవుని జీవితం మరణంతో పూర్తిగా సమాప్తం కాదని, అతని కర్మలకు తగిన శిక్ష లేక ప్రతిఫలం అనుభవించడానికి మరణానంతరం శాశ్వతంగా ఉండే మరో జీవితం ఉంటుందని, ఉండాలని మానవ అంతరంగం సహజంగానే ఘోషిస్తుంది.

(దీంతో పాటు 68:35-36; 45:21 సూక్తులు కూడా చూడండి.)

అన్నారు. ఆయన శ్రీమతి హజ్రత్ ఖదీజా (రజి) వెంటనే ఆయనకు దుప్పటి కప్పారు. కాస్సేపటికి ఆయన కొంచెం భయాందోళనలు తగ్గిన తర్వాత జరిగిన దంతా తెలియజేసి, తనకేదో భయంగా ఉందని అన్నారు. హజ్రత్ ఖదీజా (రజి) ఆయనకు ధైర్యం చెప్పారు. తరువాత ఆయన్ని ప్రముఖ క్రైస్తవ తత్త్వవేత్త వరఖా బిన్ నౌఫిల్ దగ్గరకు పిలుచుకెళ్ళి జరిగిన సంగతి చెప్పారు. హజ్రత్ ఖదీజా (రజి)కు బంధువు కూడా అయిన వరఖా అరబీ, హిబ్రూ భాషల్లో గొప్ప పండితుడేగాక, బైబిల్‌ని కాసి వడబోసిన అనుభవశాలి.

ఆయన ముహమ్మద్ (స)ని ఉద్దేశించి "నాయనా! అసలేం జరిగిందో వివరంగా చెప్పు" అనడిగాడు. దైవప్రవక్త(స) జరిగిన సంఘటన పూసగుచ్చి నట్లు చెప్పారు. అప్పుడు వరఖా "అయితే ఈవ్యక్తి పూర్వం మూసా ప్రవక్త (అలై)కు వహీ అందజేస్తుండిన దైవదూతే. నేను నీ దౌత్యకాలంలో ఆరోగ్యంగా, బలంగా ఉండి, నీజాతి నిన్ను (మక్కా నుండి) బహిష్కరించే కాలందాకా జీవించివుంటే ఎంత బాగుండు!" అని అన్నాడు.

ఈ చివరిమాట విని దైవప్రవక్త (స) ఆశ్చర్యపోతూ "ఏమిటీ, నన్ను వీళ్ళు బహిష్కరిస్తారా!" అన్నారు. "ఔను బాబూ! పూర్వం సత్యం తెచ్చిన ఏ దైవ ప్రవక్తనూ ప్రజలు విరోధించకుండా ఉండటమనేది ఎన్నడూ జరగలేదు" అన్నాడు పండుముసలి వరఖా.

హిరాగుహలో మహనీయ ముహమ్మద్ (స)కు తారసపడిన విచిత్ర వ్యక్తి మరెవరో కాదు. ప్రతి యుగంలో దేవుని దగ్గరనుంచి దైవప్రవక్తలకు దివ్యావిష్కృతి తెచ్చే ప్రముఖ దైవదూత హజ్రత్ జిబ్రీలే (అ) ఆయన. ఆ తర్వాత ఆయన మానవాకారంలో తరచుగా దైవప్రవక్త (సల్లం) దగ్గరకొచ్చి దైవసందేశం అందజేస్తుండేవారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ముహమ్మద్!) సర్వసృష్టికర్త అయిన నీప్రభువు పేరు స్మరించి పఠించు. ఆయనే మానవుణ్ణి గడ్డకట్టిన రక్తంతో సృజించాడు. చదువు. నీ ప్రభువు మహోన్నతుడు. ఎంతో ఉదారుడు. ఆయన మానవునికి కలం ద్వారా అతను ఎరగని జ్ఞానం నేర్పాడు. (1-5)

(కనుక మానవుడు అజ్ఞానిగా ప్రవర్తిస్తూ అపమార్గం పట్టడానికి) ఎంత మాత్రం వీల్లేదు. మానవుడు తననుతాను గొప్పవాణ్ణని, నిరపేక్షాపరుణ్ణని భావించి విర్రవీగుతున్నాడు. (కాని) అతను చివరికి నీ ప్రభువు సన్నిధికే మరలిపోవలసి ఉంది. (6–8)

ఒక దాసుడు ప్రార్థన చేస్తుంటే అతడ్ని నిరోధిస్తున్నవాడ్ని[1] చూశావా? (ఆ దాసుడు) సన్మార్గంలో ఉంటే లేదా దైవభీతి గురించి ఉపదేశిస్తుంటే, దానిపై నీ అభిప్రాయం ఏమిటి? సత్యాన్ని నిరాకరించి ముఖం తిప్పుకుంటే, దాన్ని గురించి నీ అభిప్రాయం ఏమిటి? దేవుడు (ఇదంతా) గమనిస్తున్నాడని అతనికి తెలియదా? (9–14)

(అతను ఎంత బెదిరించినా ఆ దాసునికి నష్టం కలిగించే శక్తి అతనికి) ఏమాత్రం లేదు. ఆ పాపాత్ముడు పచ్చి అబద్ధాలకోరు. (ఈ దుశ్చర్యలు) మానుకోకపోతే మేమతని ముంగురులు పట్టి ఈడుస్తాం. అతను తన మద్దతుదారుల మూకను పిలుచుకోమను. మేము కూడా మా నరకదూత లను పిలుస్తాం. వద్దు. అతని మాట వినవద్దు. సాష్టాంగ పడి నీ ప్రభువు సాన్నిధ్యం కోసం కృషిచెయ్యి. (15–19)

---

1. దైవప్రవక్త (స) కాబాలయంలో నమాజ్ చేస్తుంటే ఓరోజు పరమ కర్కోటకుడు, సత్యతిరస్కారి అయిన అబూజహల్ చూసి ఉగ్రుడైపోయాడు. అతను తోటి ఖురైష్ నాయకులతో అన్నమాట ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) మెడమీద కాలుపెట్టి తొక్కి వేయడానికి ముందుకొచ్చాడు. కాని హఠాత్తుగా వెనక్కి జరుగుతూ ముఖానికి చేతులు అడ్డం పెట్టుకొని, దేనిబారి నుండో తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నించాడు.

ఆ తరువాత అతని మిత్రమూక కారణం అడిగితే అతనిలా చెప్పాడు: "నాకూ, ఆయనకు మధ్య అకస్మాత్తుగా ఓ అగ్నిగుండం ఏర్పడింది. ఏదో భయంకరమైన వస్తువు, విచిత్రమైన రెక్కలు కన్పించాయి."

ఈ సంఘటనపై దైవప్రవక్త (స) వ్యాఖ్యానిస్తూ "అతను గనక నన్ను మరికాస్త సమీపించి ఉంటే దైవదూతలు అతడ్ని ఖండఖండాలుగా చీల్చి చెండాడేవారు" అని అన్నారు. (ముస్లిం)

అవతరణ: మక్కా

97. ఖద్ర్ (ఘనత)

సూక్తులు: 5

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం చివరికాలంలో అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. ఇందులో దివ్యఖుర్‌ఆన్ ఔన్నత్యం వర్ణించబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

మేము దీన్ని ఘనతగల మహారాత్రిన అవతరింపజేశాం. ఘనతగల ఆరాత్రి ఏమిటో నీకేంతెలుసు? ఆమహారాత్రి వేయినెలల కన్నా శ్రేష్ఠమైనది.[1]

---

1. రమజాన్ నెలలో ఓ రోజురాత్రి ఖుర్‌ఆన్ అవతరించడం ప్రారంభ మయింది. "రమజాన్ ఖుర్‌ఆన్ అవతరించిన నెల" అని బఖరా సూరాలో ఉంది. (2:185) అంటే హిరా గుహలో దైవప్రవక్త (స)కు దైవదూత హజ్రత్ జిబ్రీల్ (అలై) తొలిసందేశం రమజాన్ నెలలో ఓరోజు రాత్రిన అందజేశారన్న మాట. అందుకే ఈ అధ్యాయంలో రమజాన్ మాసాన్ని శుభప్రదమైన నెలగా, రమజాన్‌లోని ఆ రాత్రిని వేయినెలల కంటే ఎంతో శ్రేష్ఠమైన మహారాత్రిగా వర్ణించబడింది. ఈకారణంగానే రమజాన్ నెలంతా ఉపవాసవ్రతాలు పాటిస్తూ రాత్రివేళ ప్రత్యేక ప్రార్థనలు జరపాలని మరోచోట దేవుడు ఆదేశించాడు.

ఈ "మహారాత్రి" (షబెఖద్ర్ లేక లైలతుల్‌ఖద్ర్) రమజాన్ నెలలో ఏతేదీన వస్తుందనే ప్రశ్నకు విభిన్న ఉల్లేఖనాలలో వివిధ రకాల సమాధానాలున్నాయి. అయితే రమజాన్ చివరి దశకంలోని బేసి సంఖ్యగల ఒక రాత్రి అయి ఉంటుం దనే విషయంలో ఎలాంటి భేదాభిప్రాయాలు లేవు. అంటే 21, 23, 25, 27, 29 తేదీలలో ఒక తేదీ అయివుంటుంది.

మహారాత్రి రమజాన్ చివరి పదిరాత్రులలో ఒక రేయి అని; ఈ రాత్రిన ఎవరైనా పుణ్యఫలా పేక్షతో ఆరాధన (తరావీహ్ నమాజ్)లో నిమగ్నుడైతే, అతని గత, భావిపాపాలన్నీ క్షమించబడతాయని దైవప్రవక్త (స) తెలిపారు. (ముస్నద్ అహ్మద్) మరో ఉల్లేఖనంలో ఆయన ఇలా అన్నారు: "ఈ మహారాత్రిన ఎవరు విశ్వాసస్ఫూర్తితో దేవుని నుండి పుణ్యఫలం ఆపేక్షిస్తూ ఆరాధనలో నిమగ్నుడైపోతాడో అతని గత పాపాలన్నీ క్షమించబడతాయి." (బుఖారి)

దైవప్రవక్త (స) రమజాన్ చివరి దశకంలో ఏతికాఫ్ పాటిస్తారు. అంటే ఆ పదిరోజులు రేయింబవళ్ళు మసీదులోనే ఉండి ఆరాధనల్లో గడిపేవారు.

ఆరాత్రి పరిశుద్ధాత్మ, దైవదూతలు తమ ప్రభువు అనుమతితో ప్రతి వ్యవహారానికి సంబంధించిన ఆజ్ఞలు[2] తీసుకొని అవతరిస్తారు. అది ఉషోదయం దాకా పూర్తిగా శుభవంతమైన రాత్రి. (1-5)

98. బయ్యినా (విస్పష్ట ప్రమాణం)

అవతరణ : మదీనా **సూక్తులు : 8**

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

గ్రంథప్రజలతోపాటు బహుదైవారాధకుల్లోని సత్యతిరస్కారులు తమ ముందుకు స్పష్టమైన ప్రమాణం రానంతవరకు (తిరస్కార వైఖరి) మానుకునే మనుషులు కారు. (అంటే) దేవుని వైపున ఒక సందేశహరుడు వచ్చి సరైన సమంజసమైన విషయాలు వ్రాయబడిన పరిశుద్ధ పుటలు చదివి విన్పించనంతవరకు (వారు మానుకోరన్న మాట).

గ్రంథప్రజల వద్దకు స్పష్టమైన (ధర్మ)బోధనలు వచ్చిన తర్వాతే వారిలో విభేదాలు ఏర్పడ్డాయి. (తమ) జీవన విధానాన్ని దేవుని కోసం ప్రత్యేకించి ఏకాగ్ర చిత్తులై ఆయన్నే ఆరాధించాలని, నమాజ్ (ప్రార్థనా) వ్యవస్థ నెలకొల్పాలని, (పేదల ఆర్థికహక్కు) జకాత్ చెల్లించాలని, అదే సత్యధర్మమని మాత్రమే వారికి ఆదేశించబడింది. (1-5)

గ్రంథప్రజలలో, బహుదైవారాధకులలో సత్యాన్ని తిరస్కరించినవారు తప్పకుండా నరకాగ్నిలో పడి, అందులోనే ఎల్లాకాలం పడిఉంటారు. వారు యావత్తు సృష్టిలో అత్యంత నికృష్ట జీవులు. (6)

---

2. పొగ (దుఖాన్) అధ్యాయంలో "ఖుర్‌ఆన్ ఓ శుభరాత్రిన అవతరించింద"ని (44:3) ఉంది. అంటే రమజాన్‌లోని ఓ శుభరాత్రిన అని అర్థం. ఆ తర్వాత అదే అధ్యాయం 4,5 సూక్తుల్లో "మా నిర్ణయం ప్రకారం ప్రతి విషయంలోనూ వివేకవంతమైన ఉత్తర్వు జారీఅయ్యే రాత్రి ఇది" అని ఉంది. దీన్నిబట్టి రమజాన్‌లోని ఈ ప్రత్యేక శుభరాత్రిన దేవుడు తన దూతలకు మానవుల వార్షికభవితవ్యాన్ని అప్పగించి వారిని మానవ ప్రపంచానికి పంపిస్తాడు. దానిప్రకారం ఆ దూతలు తమకప్పగించిన బాధ్యతలు నిర్వహిస్తారు.

సత్యాన్ని విశ్వసించి సదాచార సంపన్నులైనవారు యావత్తు సృష్టిరాసుల్లో అత్యంత ఉత్కృష్ట జీవులు. వారి ప్రతిఫలం వారి ప్రభువు వద్ద ఉంది. (అదే) చల్లటి సెలయేరులు ప్రవహించే శాశ్వత స్వర్గవనాలు. వారక్కడ కలకాలం ఉంటారు. దేవుడు వారిపట్ల ప్రసన్నుడవుతాడు; వారు దేవుని పట్ల సంతోషిస్తారు. ఇదీ దేవునికి భయపడేవారికి లభించే (గొప్ప)సుకృతఫలం. (7-8)

అవతరణ: మదీనా

99. జిల్జాల్ (భూకంపం)

సూక్తులు: 8

ఇది హిజ్రీశకంలో వచ్చినట్లు కొందరి అభిప్రాయం. కాని ఇందులోని విషయాలు పరిశీలిస్తే ఇది నబవీశకంలో అవతరించి ఉండవచ్చని అన్పిస్తుంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

భూమి తీవ్ర ప్రకంపనలతో కుదిపేయబడుతుంది. అది తనలోని భారమంతా తీసి బయట పడవేస్తుంది. అప్పుడు మానవుడు (బిత్తరపోయి చూస్తూ) "ఏమైంది దీనికి (ఇలా చేస్తోంది)?"అంటాడు. ఆరోజు భూమి (తన మీద జరిగిన) పరిస్థితులు వివరిస్తుంది. కారణం, నీ ప్రభువు (అలా చేయమని) దాన్ని ఆదేశించి ఉంటాడు. (1-5)

ఆరోజు మానవులు విభిన్నవర్గాలుగా విడిపోయి (న్యాయస్థానం నుండి) తిరిగొస్తారు. అప్పుడు వారికి వారికర్మలు చూపించబడతాయి. ఆ తర్వాత ఎవరైనా అణుమాత్రం సత్కార్యం చేసివున్నా అతను దాన్ని (కళ్ళారా) చూసుకుంటాడు. అలాగే ఎవరైనా అణుమాత్రం దుష్కార్యం చేసివున్నా అతనూ దాన్ని (కళ్ళారా) చూసుకుంటాడు.[1] (6-8)

---

1. కొన్ని రకాల సత్కార్యాలు అవిశ్వాసులు కూడా చేస్తారు. అయితే ప్రతిఫలం విషయంలో ఖుర్‌ఆన్ నాలుగు విధాల దృక్పథాన్ని పేర్కొన్నది:

(1) అవిశ్వాసులు, బహుదైవారాధకులు, కపటులు చేసిన సత్కార్యాలు వృధా అవుతాయి. పరలోకంలో వారికి ఎలాంటి పుణ్యఫలం లభించదు. ఆ సత్కార్యాలకు ఏదైనా ప్రతిఫలం లభిస్తుందంటే అది ఇహలోకంలో మాత్రమే లభిస్తుంది. ఉదా: 7:147; 9:17,67-69; 11:15,16; 14:18; 18:104,105; 24:39; 25:23; 33:19; 39:65; 46:20 సూక్తులు.

(2) ఎంత పాపం చేస్తే అంతే శిక్ష పడుతుంది. అయితే సత్కార్యాలకు పదింతల ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. ఒక్కోసారి దేవుడు తలిస్తే అంతకంటే ఎక్కువ కూడా ప్రతిఫలం ప్రసాదించవచ్చు. ఉదా:- 2:261; 6:160; 10:26,27; 24:38; 28:84; 34:27; 40:40 సూక్తులు చూడండి.

(3) విశ్వాసి పెద్ద పాపాలు విడనాడితే అతని చిన్న పాపాలు క్షమించబడతాయి. ఉదా:- 4:31; 42:37; 53:32 సూక్తులు చూడండి.

(4) సద్గుణుడైన విశ్వాసి నుండి తేలికపాటి లెక్క తీసుకోబడుతుంది. అతని పొరపాట్లు క్షమించబడతాయి. అతని పుణ్యాకార్యాలకు అతనికి అత్యున్నత ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. ఉదా: 29:7; 39:35; 46:16; 84:8 సూక్తులు.

అలాంటి విశ్వాసికి అణుమాత్రపు పాపకార్యానిక్కూడా ఫలితం ప్రపంచంలో లభిస్తుంది; అణుమాత్రపు పుణ్యకార్యానిక్కూడా ప్రతిఫలం పరలోకంలో లభిస్తుంది.

హజ్రత్ అబూబకర్ (రజి) భోజనం చేస్తున్నప్పుడు ఈసూక్తి గురించి దైవప్రవక్త (స) నోట వినగానే భోజనం ఆపేసి "దైవప్రవక్తా! నేను చేసిన అణుమాత్రపు పాపానికి కూడా పర్యవసానం పరలోకంలో చూసుకుంటానా?" అని అడిగారు. దానికాయన ఇలా అన్నారు: "అబూబకర్! ఇహలోకంలో నీకు బాధకలిగించే ఏ విషయమైనా అది నీవల్ల జరిగిన అణుమాత్రపు పాపానికి పర్యవసానం. నీవు అణుమాత్రపు పుణ్యకార్యాలు చేసిఉంటే వాటిని దేవుడు రేపు పరలోకంలో నీకోసం భద్రపరచి ఉంచుతాడు." (తబ్రాని, బైహఖీ)

మరోసారి దైవప్రవక్త (సల్లం) విశ్వాసి చేసే పాపపుణ్యాలను గురించి ఇలా తెలిపారు: "మీలో పుణ్యకార్యాలు చేసేవారికి వాటిప్రతిఫలం పరలోకంలో లభిస్తుంది. అయితే పాపకార్యాలకు మాత్రం ఇహలోకంలోనే ఆపదలు, వ్యాధుల రూపంలో శిక్ష అనుభవిస్తారు." (ఇబ్నె మర్దూయా)

అవిశ్వాసులకు పుణ్యకార్యాల ప్రతిఫలం ప్రపంచంలోనే లభిస్తుంది. పాపకార్యాలకు పరలోకంలో నరకశిక్ష చవిచూడవలసి వస్తుంది. కొన్ని హదీసుల ప్రకారం అవిశ్వాసులు చేసిన పుణ్యకార్యాల వల్ల పరోలోకంలో వారికి శిక్ష తీవ్రత కొంతవరకు తగ్గించబడుతుందని తెలుస్తోంది. ఉదాహరణకు, హాతింతాయికి అతను చేసిన విశేష దానధర్మాలకు పరలోకంలో తేలికపాటి శిక్ష విధించబడుతుందని తెలుస్తోంది. (రూహుల్‌మాని)

అవతరణ: మక్కా **100. ఆదియాత్ (తురంగం)** సూక్తులు: 11

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

నురుగులు కక్కుతూ, నిప్పురవ్వలు రాల్చుతూ పరుగెత్తే గుర్రాలసాక్షి! అవి తెల్లవారేటప్పటికి వచ్చిపడతాయి. దుమ్మురేపుతూ చివరికి (శత్రు) సమూహంలోకి చొచ్చుకుపోతాయి. మానవుడు తన ప్రభువుకు చాలా కృతఘ్నుడై పోయాడు. దానికి అతనే సాక్ష్యం. (అతని చేష్టలే సాక్ష్యం.)అతను ధనవ్యామోహంలో పూర్తిగా కూరుకుపోయాడు. సమాధుల్లో వున్నవాటిని తీసిబ్రతికించి, అంతరంగాల్లో ఉన్నవాటిని రట్టుచేయడం జరుగుతుందని అతనికి తెలియదా ఆరోజు అతడ్ని గురించి అతని ప్రభువుకే బాగా తెలుసు. (1-11)

అవతరణ: మక్కా 101. ఖారిఆ(మహోపద్రవం) సూక్తులు: 11

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

మహోపద్రవం! ఏమిటా మహోపద్రవం? ఆ మహోపద్రవం ఏమిటో నీకేం తెలుసు? ఆరోజు మానవులు చెల్లాచెదరైన దీపపుపురుగుల్లా అవుతారు. పర్వతాలు (తునాతునకలై) రంగురంగుల దూదిపింజల్లా మారిపోతాయి. ఆ తర్వాత ఎవరి త్రాసుపళ్ళెం బరువుగా ఉంటుందో అతను భోగభాగ్యాలలో ఓలలాడుతాడు. మరెవరి త్రాసుపళ్ళెం తేలికగా ఉంటుందో అతను అథఃపాతాళానికి పోతాడు.[1] అథఃపాతాళమంటే ఏమిటో నీకేం తెలుసు? భగభగమండే అగ్నిగుండం. అదే భీకర నరకకూపం)! (1-11)

---

1. ప్రళయదినాన దైవన్యాయ స్థానంలో మానవుల కర్మల విచారణ జరుగుతుంది. అప్పుడు కర్మల తూకం కూడా జరుగుతుంది. సత్కర్మలు బరువుగా ఉంటాయి. దుర్మార్గుల (కర్మల)కు ఎలాంటి బరువు, విలువ ఉండదు. సత్కర్మల విలువ, బరువు చిత్తశుద్ధి, విశ్వాసాలపై ఆధారపడి ఉంటాయి.

"ఆరోజు బరువైనదే సత్యమవుతుంది. ఎవరి త్రాసుపళ్ళెం బరువుగా ఉంటుందో వారికే మోక్షం లభిస్తుంది. ఎవరి త్రాసుపళ్ళెం తేలిగ్గా ఉంటుందో వారు ఘోరంగా నష్టపోతారు." (7:8,9)- "ప్రళయదినాన మేము కచ్చితంగా తూచే త్రాసు ఏర్పాటుచేస్తాం. ఎవరికీ ఎలాంటిఅన్యాయం జరగదు." (21:47)

102. తకాసుర్ (ప్రాపంచిక వ్యామోహం)

అవతరణ: మక్కా **సూక్తులు: 8**

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ప్రాపంచిక వ్యామోహంలో పరస్పరం పోటీపడి వీలైనంత ఎక్కువ సంపాదించాలన్న తపనే మిమ్మల్ని ఏమరుపాటులో పడవేసింది.[1] చివరికి (అదే రందిలో) మీరు సమాధికి చేరుకుంటారు.

(మీరసలు ప్రాపంచిక సంపదే ప్రగతికి చిహ్నమని అనుకుంటున్నారు కాబోలు.) ఎంతమాత్రం కాదు. త్వరలోనే మీకు తెలుస్తుంది (వాస్తవం ఏమిటో). ఎంతమాత్రం కాదు. త్వరలోనే మీకు తెలుస్తుంది. ఎంతమాత్రం కాదు. విశ్వసనీయ జ్ఞానంతో మీరు విషయాన్ని గ్రహిస్తే (మీ వైఖరి ఇలా ఉండదు). మీరు తప్పక నరకాన్ని చూస్తారు. ఔను, మీరు నమ్మకంగా దాన్ని మీకళ్ళారా చూస్తారు. ఆరోజు ఈ సౌఖ్యాలు, సిరిసంపదలను గురించి మిమ్మల్ని తప్పక నిలదీయడం జరుగుతుంది. (1-8)

103. అస్ర్ (కాలచక్రం)

అవతరణ: మక్కా **సూక్తులు: 3**

ఈ అధ్యాయం నబవీశకం ప్రారంభకాలంలోనే అవతరించి ఉండవచ్చు. ఇందులో పరలోక నష్టానికి గురికానివారి మౌలిక గుణగణాలు వర్ణించబడ్డాయి.

---

1. దైవాన్ని, పరలోకచింతను విస్మరించి ప్రాపంచిక వ్యామోహపరుడై పోయిన మనిషి తన సుఖసంతోషాల కోసం వీలైతే ఎన్ని అడ్డదారులైనా తొక్కి డబ్బు సంపాదిస్తాడు. అన్యాయం, అవినీతి, అక్రమాల ద్వారా కోట్లు సంపాదిస్తాడు. విలాసాల కోసం వాటిని విచ్చలవిడిగా ఖర్చుపెడ్తాడు.

అతను ప్రపంచంలో ప్రభుత్వం కళ్ళు గప్పగలడు గాని, విశ్వప్రభువు కళ్ళు గప్పలేడు. అతను సంపాదించిన జీవితావసరాలు, ధన కనక వస్తువుల్ని గురించి పరలోక న్యాయస్థానంలో కఠినంగా లెక్క తీసుకోవడం జరుగుతుంది. సిరిసంపదలు, ఇతర జీవితావసరాలు ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే విచారణ అంత సుదీర్ఘ కాలం సాగుతుంది. అతని అక్రమ సంపాదన, ధన దుర్వినియోగాలు రుజువైన తరువాత దైవదూతలు అతడ్ని నరకంలోకి నెట్టివేస్తారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

కాలచక్రం సాక్షి![1] మానవుడు ఘోరంగా నష్టపోయాడు. అయితే సత్యాన్ని విశ్వసించి సత్కార్యాలు చేస్తూ, సత్యం, సహనాలను గురించి పరస్పరం ఉపదేశించుకునేవారు మటుకు ఏమాతం నష్టపోరు. (1-3)

---

1. కాలం మీద ప్రమాణం చేయడానికి కారణం అది ఎన్నో యదార్థాల్ని లోకానికి అంద జేస్తుంది. కాలం విలువను గుర్తించినవారే ఆ యదార్థాల నుండి గుణపాఠం నేర్చుకుంటారు. కాలం ఎవరి కోసమూ నిరీక్షించదు. అది తన కర్తవ్యనిర్వహణలో బిరబిరా సాగిపోతూనే ఉంటుంది.

కాలం కడు కర్కశమైనది. అది ఎవరినీ కనికరించదు. ఎందరో రాజులు, రాజ్యాధినేతలు కాలగర్భంలో కలసిపోయారు. దైవదాసులపై దుర్భర దౌర్జన్యం జరిపిన దైవధిక్కారులు, తలబిరుసు నియంతలు కూడ కాలప్రవాహంలో పూచిక పుల్లల్లా కొట్టుకుపోయారు. చరిత్రపుటల్లో చెదురుమదురు ప్రస్తావనలు తప్ప వారి అవశేషాలు కూడ నేడు ధరణిపై మిగల్లేదు. కాలం కరవాలంకన్నా ఎంతో కటువైనది. అది ఏఒక్కర్నీ విడిచిపెట్టదు. ఎన్నో కాల్పనికసిద్ధాంతాలు కాలవాహినికి ఎదురీదలేక నిజంలేని ఇజాలుగా మిగిలిపోయాయి. కడకు కమ్యూనిజం కూడా ఉక్కుతెరల వెనుక వికృతనాట్యం చేసి శాశ్వతంగా కన్నుమూసింది.

కాలచక్రం చెప్పే ఈ చారిత్రక వాస్తవాల నుండి గుణపాఠం నేర్చుకున్నవాడే ధన్యుడు. కాలప్రవాహానికి తట్టుకొని నిలబడే నిజమైన ఇజం, పరలోకమోక్షం ప్రసాదించే సత్యధర్మం ఇస్లాం మాత్రమేనని ఈ అధ్యాయం అధ్యయనం చేసే వారికి సులభంగా అర్థమవుతుంది.

ప్రఖ్యాత ఖుర్‌ఆన్ వ్యాఖ్యానకర్త ఇమాం రాజీ (రహ్మ) కథనం ప్రకారం ఒక మహనీయుడు ఈ సూరా అధ్యయనం చేస్తూ దీర్ఘంగా ఆలోచించసాగాడు. కాని ఎంత ఆలోచించినా అందులో నిగూఢమై ఉన్న ప్రబోధాన్ని ప్రస్ఫుటంచేసే ఒక్క ఉదాహరణ కూడా ఆయనకు తట్టలేదు. అంతలో వీధిలో నిలబడి 'మంచు' అమ్ముతున్న ఒక వ్యక్తిపై ఆయన దృష్టి పడింది.

ఆ వ్యక్తి "మంచూ, మంచు కొనండీ బాబూ!" అంటూ అరుస్తున్నాడు. కాని జనం ఎవరూ మంచు కొనడానికి ముందుకు రాకపోవడంతో అతను ఆందోళనపడుతూ మరింత గట్టిగా అరవసాగాడు. "అన్నలారా! నాపై

104. హుమజా (నిందించేవాడు)

అవతరణ: మక్కా **సూక్తులు: 9**

ఈ అధ్యాయంలో ఇతరుల్ని హేళనచేసి కించపరచడం, చాడీగొట్టుదనం, ధనవ్యామోహం, పిసినారితనం వగైరాల ప్రస్తావన, వాటి పరలోక దుష్పరిణా మాలు తెలియజేయబడ్డాయి. ధనవ్యామోహం మనిషి చేత ముఖ్యంగా రెండు తప్పులు చేయిస్తుంది. ఒకటి, ధనార్జన కోసం అక్రమ పద్ధతులు అవలంబిం చడం. రెండు, ధనాన్ని అత్యధికంగా కూడబెట్టడం లేదా దుబారా, దుష్కార్యాల్లో తగలేయడం. ఈ నేరాలకు పరలోకంలో నరకశిక్ష చవిచూడవలసి వస్తుంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

నిందించే, హేళనచేసే, చాడీలుచెప్పే ప్రతివాడికీ వినాశం ఉంది. అతను (ధనవ్యామోహంతో) డబ్బు కూడబెడ్తున్నాడు. దాన్ని మాటిమాటికి లెక్కపెట్టి దాచిపెడ్తున్నాడు. అతనీ సంపద శాశ్వతంగా తన దగ్గరుంటుందని భావిస్తు న్నాడు. ఎంతమాత్రం ఉండదు. అతను కసకస నలిపి తొక్కివేసే చోట విసి రేయబడతాడు. కసకస నలిపి తొక్కివేసే చోటంటే ఏమిటో నీకు తెలుసా? దేవుని (నరకా)అగ్ని. అది భగభగ మండుతూ గుండెల దాకా చేరుతుంది. వారిని ఆ అగ్నిగుండాలలో పడవేసి మూసేయడం జరుగుతుంది. ఈవిధంగా వారు పొడవైన (అగ్ని)కీలల మధ్య చిక్కుకొని ఉంటారు. (1-9) ☯

దయజూపండి, నా మంచు కరిగిపోతోంది. త్వరగా కొనండి. ఇదే నా ఆస్తంతా. దీన్ని కాపాడండి. దీన్ని కొనడంలో మీరు ఆలస్యంచేస్తే నా బతుకు బండలవు తుంది. నా ఆస్తంతా నీళ్ళ పాలవుతుంది. నేనిక ఉత్తచేతులతో భికారిగా ఉండ వలసివస్తుంది" అంటూ మంచువాడు దయనీయంగా కేకలు పెట్టసాగాడు.

ఈ సంఘటన ఆ మహనీయుడ్ని ఎంతో ప్రభావితం చేసింది. అప్పుడర్థ మయింది ఆయనకు 'అస్ర్' అధ్యాయంలోని గూఢార్థం ఏమిటో. మంచుగడ్డలా అనతికాలంలో కరిగిపోయే ఈ జీవితంలో మనిషి సృష్టికర్తను విశ్వసించి ఆయన ఆదేశించిన సత్కార్యాలు చేయకుండా, ప్రపంచ సుఖాలు జుర్రుకోవడమే పరమావధిగా పెట్టుకొని పదార్థపూజారిగా మనుగడ సాగిస్తూ, అదే స్థితిలో చనిపోతే అంతకంటే నష్టదాయకం అతనికి మరొకటి ఉండదు.

105. ఫీల్ (ఏనుగు)

అవతరణ: మక్కా **సూక్తులు: 5**

ఈ అధ్యాయాన్ని అర్థంచేసుకోడానికి దాని పూర్వపరాలు తెలుసుకోవాలి.

పూర్వం యూదుడైన యమన్‌రాజు 'జూనువాస్' పొరుగురాజ్యమైన నజ్రాన్‌పై దాడిచేసి, అక్కడి క్రైస్తవులు యూదమతం స్వీకరించకపోవడంతో వారిని క్రూరంగా చంపాడు. తర్వాత కొంతకాలానికి అబిసీనియా నీగ్రో క్రైస్తవచక్రవర్తి రోమన్ పాలకుల సహకారంతో యమన్‌రాజ్యంపై దాడిచేసి, అక్కడి యూదపాల నను అంతమొందించి, క్రీ.శ. 525లో నీగ్రోప్రభుత్వాన్ని నెలకొల్పాడు.

ఆ తర్వాత వచ్చిన అబిసీనియా చక్రవర్తి యమన్ గవర్నర్‌గా అబ్రహాను నియమించాడు. అబ్రహా తన రాజ్యాన్ని పటిష్ఠపరచుకొని యమన్‌కు చక్రవర్తిగా వ్యవహరిస్తూ మొత్తం అరేబియాని జయించాలని, అత్యధికమంది యాత్రికుల్ని ఆకట్టుకోవడానికి అరబ్బుల మతకేంద్రమైన కాబాలయాన్ని పోలిన ఓ ఆలయం నిర్మించాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. ఇలా అరేబియా అంతటా క్రైస్తవమతం వ్యాపింపజేయవచ్చని, పైగా అరబ్బుల వాణిజ్యమార్గాలు మూసేసి ఆర్థిక ప్రయోజనాలు కూడా పొందవచ్చని భావించాడు.

ఈ లక్ష్యంతో అబ్రహా మొదట యమన్ రాజధాని 'సనా'లో బ్రహ్మాండమైన చర్చీ నిర్మించాడు. తర్వాత అబిసీనియా చక్రవర్తికి లేఖరాస్తూ 'అరబ్బుల (కాబా)యాత్రను ఈ 'ఎక్లిసియా' (చర్చీ)వైపు మరల్చనిదే నేను విశ్రమించను' అని ప్రతిజ్ఞ చేశాడు. ఇలా అరబ్బుల మతభావాల్ని రెచ్చగొట్టి, వారిద్వారా తనకు మక్కాపై దాడి చేయడానికి సాకు దొరుకుతుందని భావించాడు. అతని ప్రకటన లకు రెచ్చిపోయిన కొందరు అరబ్ యువకులు ఆ చర్చీకి నిప్పంటించారు.

దాంతో ఆగ్రహోదగ్రుడైన అబ్రహా క్రీ.శ.570లో 60 వేలమంది సైనికులు, 13 ఏనుగులతో మక్కాపై దాడిచేయడానికి బయలుదేరాడు. దారిలో అరబ్బులకు చెందిన వేలాదిఒంటెలు దోచుకున్నాడు. వాటిలో దైవప్రవక్త (స) తాత అబ్దుల్ ముత్తలిబ్‌కు చెందిన రెండొందలు ఒంటెలు కూడా ఉన్నాయి.

తర్వాత అతను మక్కావాసుల దగ్గరికి ఒక రాయబారిని పంపాడు. అతని ద్వారా "నేను మీతో యుద్ధం చేయడానికి రాలేదు. కాబాను ధ్వంసం చేయడానికి మాత్రమే వచ్చాను. మీరు యుద్ధం చేయకుండాఉంటే, నేను మీ

ధన,మాన,ప్రాణాలకు ఎలాంటి హాని కలిగించను" అని చెప్పి పంపాడు. మక్కా నాయకుడు ఏదైనా మాట్లాడదలిస్తే అతడ్ని తన దగ్గరకు పిలుచుకురమ్మని కూడా అతను రాయబారికి చెప్పాడు.

రాయబారి వెళ్ళి అబ్దుల్ ముత్తలిబ్‌కు ఈ సంగతి తెలియజేశాడు. ఆయన తమకు అబ్రహాసైన్యాల్ని ఎదుర్కొనే శక్తి లేదని చెప్పి, రాయబారి వెంట అబ్రహా దగ్గరకి వెళ్ళారు. అబ్రహా ఆయన ముఖవర్చస్సు, ఠీవి, గాంభీర్యతలు చూసి ప్రభావితుడయ్యాడు. అతను ఆసనం నుంచి లేచి, అబ్దుల్ ముత్తలిబ్‌కు స్వాగతం చెప్పి, ఆయన్ని తన పక్కన కూర్చో బెట్టుకున్నాడు. తరువాత "మీరేం కోరుతున్నారో చెప్పండి" అన్నాడు. దానికి అబ్దుల్ ముత్తలిబ్ "మీరు పట్టుకున్న నాఒంటెల్ని ఇచ్చేయండి చాలు" అన్నారు నిర్లక్ష్యంగా.

అబ్రహా ఈమాట విని తెల్లబోయాడు. "నేను మిమ్మల్ని చూసి ఎంతో ప్రభావితుణ్ణయ్యాను. కాని మీరు మీఒంటెల్ని అడిగి నా దృష్టిపథం నుండి దిగజారి పోయారు. మీ తాతముత్తాతల ఆరాధనాకేంద్రం, శాంతి నిలయమైన కాబా గురించి మీరు ఒక్క మాటా ప్రస్తావించ లేదు" అని అన్నాడు అబ్రహా.

"నేను నా ఒంటెలకు మాత్రమే యజమానిని. అందుకని నేను వాటిని గురించే మిమ్మల్ని అడుగుతున్నా. ఇక కాబా సంగతంటారా? దానికి దాని ప్రభువు, యజమాని ఒకడున్నాడు. ఆయనే దాన్ని కాపాడుకుంటాడు" అన్నారు అబ్దుల్ ముత్తలిబ్. "ఆ ప్రభువు కూడా దాన్ని నా నుండి కాపాడలేడు" అన్నాడు అబ్రహా కటువుగా. "ఆ సంగతి మీకు, ఆయనకే తెలియాలి" అంటూ అబ్దుల్ ముత్తలిబ్ అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయారు.

అబ్దుల్ ముత్తలిబ్ పట్నంలోకి తిరిగిరాగానే ఖురైష్ ప్రజలను సమావేశ పరచి "మీరంతా సామూహిక హత్యాకాండ నుండి కాపాడుకోవడానికి మీ భార్యాపిల్లల్ని తీసు కొని కొండల్లోకి వెళ్ళిపోండి" అని ప్రకటించారు. ఆ తర్వాత ఆయన కొందరు ఖురైష్ నాయకులతో కలసి కాబాలయానికి వెళ్ళారు. ఆ కాలంలో కాబాలో 300 విగ్రహాలుం డేవి. కాని ఖురైష్ నాయకులు ఈ క్లిష్ట సమయంలో వాటన్నిటిని మరచిపోయి కాబా ప్రభువైన దేవుడ్ని తలచుకొని "దేవా! నీవు నీగృహాన్ని, దాని సేవకుల్ని కాపాడు" అని దీనంగా ప్రార్థించారు. తరువాత వారు కూడా కొండల్లోకి పోయి దాక్కున్నారు.

మరునాడు అబ్రహా సైన్యంతో మక్కా పట్నంలోకి ప్రవేశించేందుకు బయలు దేరాడు. అయితే సైన్యం ముందు నడుస్తున్న ఓ ప్రత్యేక ఏనుగు హఠాత్తుగా ఆగి నేలమీద చతికిలబడింది. మావటివాడు ఎంతకొట్టినా అది కదల్లేదు. మక్కా వైపు నుండి వేరే వైపు తిప్పి అదిలిస్తే చాలు అది పరుగెత్తసాగేది. కాని మక్కా వైపు తిప్పగానే అది మళ్ళీ నేల మీద చతికిలబడి పోయేది.

అంతలో ఎక్కడ్నుంచో అకస్మాత్తుగా ఏవో పక్షులు గుంపులు గుంపులుగా వచ్చి సైన్యం మీద కంకర్రాళ్ళు విసరిపడేయటం మొదలెట్టాయి. ఆ రాళ్ళు వచ్చి నేరుగా సైనికుల మీద పడగానే వారి శరీరాలు తీవ్రమైన దురదతో జివ్వు మనేవి. ఆ దురద భరించలేక సైనికులు అక్కడ గోకి గోకగానే చర్మం చిట్లిపోయి మాంసం ఊడి క్రిందపడి పోసాగింది. చూస్తుండగానే మైదానమంతా చీము, రక్తంతో నిండిపోయింది. సైనికులు భీతావహులై పారిపోవడానికి ప్రయత్నించారు. కాని అప్పటికే చాలామంది మృత్యువాత పడ్డారు. మిగిలినవారు కొద్దిదూరం పారిపోయి ఊపిరి విడిచారు. ఇలా అబ్రహాతో పాటు అతని సైనికులంతా కొన్ని క్షణాల్లోనే సర్వనాశనమై పోయారు.

ఈ సంఘటన క్రీ.శ. 571లో మీనా, ముజ్దలఫాల మధ్య ముహస్సిర్ అనే చోట సంభవించింది. ఆ తర్వాత రెణ్ణెల్లలోనే మహాప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) జన్మించారు. ఈ సంఘటనతో ప్రభావితులైన అరబ్బులు కొన్నేళ్ళదాకా విగ్రహాలు, ఇతర మిథ్యాదైవాలను వదలి, సృష్టికర్త, విశ్వప్రభువైన నిజదేవుడ్ని మాత్రమే ఆరాధించారు. కాని తర్వాత మళ్ళీ క్రమంగా వారిలో బహు దైవారాధనా వ్యాధి ప్రబలింది. కనుక అరబ్బులు ఆనాటి సంఘటన గుర్తు చేసుకొని మిథ్యాదైవాల్ని వదలి ఆ ఘోరవిపత్తు నుండి కాపాడిన నిజదేవుడ్ని ఆరాధించాలని ఈ అధ్యాయంలో ఉపదేశించడం జరిగింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

నీ ప్రభువు ఏనుగుల వాళ్ళను ఏం చేశాడో నీకు తెలియదా? ఆయన వారి (దుష్ట)యత్నాలను వమ్ముచేయలేదా? వారి మీదికి ఆయన పక్షుల్ని గుంపులుగుంపులుగా పంపాడు. అవి వారిమీద కంకర్రాళ్ళు విసరిపడేశాయి. దాంతో వారు పశువులు తిని ఆగంచేసిన మేతలా అయ్యారు. (1-5)

అవతరణ: మక్కా **106. ఖురైష్ (ఖురైషీయులు)** సూక్తులు: 4

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

ఖురైషీయులు అలవాటు పడ్డారట! చలికాలంలోనూ, ఎండాకాలంలోనూ ప్రయాణం చేయడానికి బాగా అలవాటు పడ్డారట!! అలాగైతే వారీ (కాబా) ఆలయం ప్రభువును ఆరాధించాలి.[1] వారికి ఆహారమిచ్చి ఆకలి తీర్చినవాడు, శాంతి ప్రసాదించి భయాన్ని పోగొట్టినవాడు ఆయనే కదా మరి! (1-4)

107. మావూన్ (సాధారణ వినియోగవస్తువులు)

అవతరణ: మదీనా **సూక్తులు: 7**

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

పరలోకతీర్పును ధిక్కరించేవాడ్ని నీవు గమనించావా? అతనే అనాథలను కసరి కొట్టేవాడు.[1] పేదల అన్నదానం కోసం (ఇతరుల్ని) ప్రోత్సహించని వాడు. ప్రార్థన పట్ల అశ్రద్ధ, ఏమరుపాటులు వహించేవారికి వినాశం (రాసిపెట్టి) ఉంది. వారు ప్రతిపనీ లోకుల మెప్పు కోసం ప్రదర్శనాబుద్ధితో

1/106. దేవుడు మక్కాలో ఇబ్రాహీం ప్రవక్త ద్వారా కాబాగృహాన్ని నెలకొల్పి దేశసంచరులైన అరబ్బులను ఒకచోట చేర్చాడు. వారు విగ్రహారాధన చేస్తున్నా సృష్టికర్త, కాబాప్రభువు అల్లాహేనని భావిస్తారు. కనుకనే వారు కాబాపై దాడి చేయడానికి అబ్రహా వచ్చినప్పుడు అతని నుండి కాపాడమని కాబాప్రభువును వేడుకున్నారు. అదీగాక ఆయన కాబాను యావత్తు అరేబియాకు ఆరాధనా కేంద్రంగాచేసి మక్కాను అంతర్జాతీయ శాంతినగరంగా, గొప్ప వాణిజ్యకేంద్రం గా చేశాడు. కనుక వారు విగ్రహపూజ, బహుదైవారాధనలను విడనాడి కాబా ప్రభువయిన అల్లాహ్‌నే ఆరాధించాలని ఈ అధ్యాయం సూచిస్తోంది.

1/107. ఈ విషయంలో కరుడుగట్టిన సత్యతిరస్కారి అయిన అబూ జహల్‌కు సంబంధించిన ఉదంతం ఒకటుంది. అతని సంరక్షణలో ఒక అనాథ బాలుడు ఉండేవాడు. ఆ బాలుడు ఓరోజు వంటిపై దుస్తులు కూడా లేనిస్థితిలో అతని దగ్గరకు వచ్చి తన తండ్రి ఆస్తిలో కొంత తనకివ్వమని ప్రాధేయపడ్డాడు. కాని ఆ దుర్మార్గుడు పిల్లవాడి వైపు కన్నెత్తి కూడా చూడలేదు. పిల్లవాడు చాలా సేపు నిలబడి చివరికి నిరాశతో అక్కడ్నుంచి వెనుతిరిగాడు. అప్పుడు కొందరు

చేస్తుంటారు.[2] (మితిమీరిన పిసినారితనంతో) వాడుకునే సాధారణ వస్తువుల్ని సైతం ఇతరులకు ఇవ్వడానికి నిరాకరిస్తారు.[3] (1-7)

అవిశ్వాసులు "నీవు ముహమ్మద్ దగ్గరికి వెళ్ళి ఫిర్యాదుచెయ్యి. అతను అబూజహల్ నుంచి నీధనం ఇప్పిస్తాడు" అని చెప్పారు ఆ బాలుడితో.

అబూజహల్‌తో దైవప్రవక్తకున్న సంబంధం ఏమిటో, వారు ఏఉద్దేశ్యంతో ఈసలహా ఇచ్చారో ఆ పిల్లవాడికి తెలియదు. అతను నేరుగా దైవప్రవక్త (స) దగ్గరికెళ్ళి తన గోడు చెప్పుకొని, సహాయం చేయమని అర్థించాడు. దైవప్రవక్త (స) అప్పటికప్పుడు లేచి అతడ్ని వెంటబెట్టుకొని అబూజహల్ ఇంటికి వెళ్ళారు. అతనితో ఈ బాలుడికి రావలసిన హక్కు ఇచ్చేయమని అన్నారు. అంతే, అబూజహల్ కిక్కురుమనకుండా లోపలికెళ్ళి ఆ బాలుడి పైకం తెచ్చి ఇచ్చాడు.

ఏదో ఘర్షణ జరుగుతుందనుకున్న అవిశ్వాసులు ఆశ్చర్యపోయారు. వారు అబూజహల్‌తో "చివరికి నీవు కూడా నీధర్మాన్ని వదిలిపెట్టావన్న మాట!" అన్నారు. దానికతను ఇలా అన్నాడు: "దైవసాక్షి! నేను నాధర్మం వదలిపెట్టలేదు. కాని ముహమ్మద్‌ని చూడగానే ఆయన కుడిఎడమల వైపు రెండు భయంకరమైన ఆయుధాలున్నట్లు, నేనతని అభిమతానికి వ్యతిరేకంగా ఏమాత్రం ప్రవర్తించినా అవి నా దేహంలో దిగబడిపోతాయన్నట్లు అన్పించింది నాకప్పుడు."

2. ఇక్కడ కపటుల రెండు దుర్లక్షణాలు ఎత్తి చూపడం జరిగింది. "వారు నమాజు చేయడానికి బయలుదేరితే వళ్ళు విరుచుకుంటూ బద్ధకంతో లేస్తారు. దైవమార్గంలో ధనం ఖర్చుపెట్టవలసివస్తే ఏడ్పుగొట్టు ముఖంతో అయిష్టంగా ఖర్చుపెడతారు." (ఖుర్‌ఆన్-9:54)

నమాజులో అశ్రద్ధ, ఏమరుపాటులంటే నిర్ణీతవేళ దాటిన తర్వాత చేయడం. అయితే ఒక్కోసారి నమాజు చేస్తున్నప్పుడు మనసులో ఏవేవో ఆలోచనలు వస్తాయి. మానవబలహీనతవల్ల ఇలాంటి ఆలోచనలు సహజం. కాని నిజమైన విశ్వాసి తన దృష్టి వేరే ఆలోచనల వైపు మళ్ళిందని గ్రహించగానే తిరిగి నమాజుపై దృష్టి సారించడానికి ప్రయత్నిస్తాడు. లోకులమెప్పుకోసం నమాజు చేసేవారు నమాజుపై మనస్సు కేంద్రీకరించరు.

3. ఇరుగుపొరుగు వాళ్ళు తాత్కాలికంగా వాడుకోవడానికి అడిగే చిన్న చిన్న వస్తువులని అర్థం. ఉదాహరణకు, చెంబు, చాంతాడు, గొడ్డలి, కలం,

108. కౌసర్ (శుభాల సరోవరం)

అవతరణ : మక్కా **సూక్తులు : 3**

ఈ అధ్యాయం అవతరణకాలం నబవీశకం 12వ ఏడు. దైవప్రవక్త (స) ధర్మప్రచారమార్గంలో పడుతున్న కష్టాలుచూసి, ఖురైష్‌నాయకులు ఆయన్ని హేళన చేస్తూ, ముహమ్మద్ (స) యావజ్జాతితో విరోధం కొనితెచ్చుకొని ఏకాకి అయ్యాడని విమర్శించేవారు. వారికీ అధ్యాయంలో సమాధానం ఇవ్వబడింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ముహమ్మద్!) మేము నీకు కౌసర్ (సరోవరం) ప్రసాదించాము.[1] కనుక నీవు నీ ప్రభువు (ప్రసన్నత) కోసమే ప్రార్థన (నమాజ్) చెయ్యి; ఆయన కోసమే త్యాగం చెయ్యి. నీ శత్రువే భవిష్యత్తులేని దౌర్భాగ్యుడు. (1-3)

పుస్తకం, స్టౌ, సైకిల్, కుర్చీలు వగైరా. ఇలాంటి చిన్న వస్తువులు సైతం ఇవ్వడానికి నిరాకరించడమంటే అది పిసినారితనానికి పరాకాష్ఠ అన్నమాట. ఆ మాత్రం త్యాగభావం కూడ లేనివాడ్ని దేవుడు ఎన్నటికీ ప్రేమించడు.

1. ఎంతో స్వచ్ఛమైన, మధురమైన నీరుండే "కౌసర్" సరోవరాన్ని ప్రళయ దినాన అంతిమ దైవప్రవక్త (స)కు ప్రసాదించబడుతుంది. ఆరోజు పరిస్థితి చాలా భయానకంగా ఉంటుంది. అలాంటి స్థితిలో దైవప్రవక్త (స) తన సంప్రదాయాలను యథాతథంగా అనుసరించిన ముస్లింలకు ఈసరోవరం నీటినే త్రాగిస్తారు. దాంతో వారి ఆకలిదప్పులు, ఆందోళనలన్నీ దూరమవుతాయి. అయితే ఆయన సంప్రదాయాలను మార్చిన ముస్లింలు ఈ భాగ్యానికి నోచుకోలేరు. వారు నీటికోసం ఆ సరోవరం దగ్గరికి వచ్చినప్పుడు దైవదూతలు వారిని అక్కడ్నుంచి గెంటివేస్తారు. అప్పుడు దైవప్రవక్త (స) "వీరు నా అనుచరులు (ఎందుకు గెంటివేస్తారు?)" అంటారు. దానికి వారు "మీరు ప్రపంచం వీడిన తర్వాత వీరు ఏమేమి చేశారో మీకు తెలియదు" అంటారు.

ఈ సరోవరం ఔన్నత్యం గురించి ఎన్నో హదీసులు ఉన్నాయి. దీని మట్టి కస్తూరి కన్నా ఎంతో సువాసన ఉంటుంది. ఇందులోని నీరు పాలకన్నా తెల్లగా, తేనెకంటే తియ్యగా ఉంటుంది. ఇందులో కంకర్రాళ్ళకు బదులు వజ్ర వైఢూర్యాలు ఉంటాయి.

109.కాఫిరూన్ (అవిశ్వాసులు)

అవతరణ:మక్కా **సూక్తులు:6**

ఈ అధ్యాయం పూర్వపరాలు ఇలా ఉన్నాయి: ఖురైష్ నాయకులు ఎంత చెప్పినా దైవప్రవక్త (స) తన ప్రచారం మానుకోలేదు. ఓరోజు వారు ఆయనతో ఇలా అన్నారు: "నీవు మా దేవతలను విమర్శించడం మానుకుంటే మేము నీకు మా అందరిలో గొప్ప ధనికుడయ్యేటంత ఎత్తుధనం సేకరించి ఇస్తాం. నీవు కోరిన స్త్రీని తెచ్చి నీకు పెళ్ళి చేస్తాం. మేము (ప్రతి విషయంలో) నీ వెనకాలే నడుస్తాం. నీకీ మాట నచ్చకపోతే మేము మరొక విషయం ప్రతిపాదిస్తాం."

దానికి దైవప్రవక్త ఏమిటా విషయం?" అని అడిగారు. "ఒక సంవత్సరం మీరు మా దేవతలు లాత్, ఉజ్జాలను ఆరాధించండి. మరొక సంవత్సరం మేము మీ దేవుడ్ని ఆరాధిస్తాం" అన్నారు వారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) "సరే, కొంచెం ఆగండి నా ప్రభువు దగ్గర్నుండి ఏం ఆజ్ఞ వస్తుందో" అన్నారు. అప్పుడు ఈ అధ్యాయం అవతరించింది. ఇందులో దైవప్రవక్త (స) తాను ఏ గుణగణాలు, లక్షణాలుగల దైవాన్ని ఆరాధిస్తున్నారో ఆ గుణగణాలు, లక్షణాలు గల దైవాన్ని మీరు ఆరాధించరు గనక, మీరు మూఢనమ్మకాలతో ఆరాధిస్తున్న మిథ్యాదైవాలను తాను ఆరాధించే ప్రసక్తి లేదని మక్కా బహుదైవారాధకులకు తెగేసి చెప్పారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

చెప్పు: "అవిశ్వాసులారా! మీరు ఆరాధిస్తున్నవాటిని నేను ఆరాధించను. నేను ఆరాధిస్తున్న దైవాన్ని మీరు ఆరాధించరు. మీరు ఆరాధిస్తున్నవాటిని నేను ఆరాధించే మనిషిని కాను. నేను ఆరాధించే దైవాన్ని మీరు ఆరాధించే రకం కాదు. (కనుక) మీ ధర్మం మీకే, నా ధర్మం నాకే." (1-6) ☯

110. నస్ర్ (సహాయం

అవతరణ: మదీనా **సూక్తులు: 3**

ఈ అధ్యాయం వీడ్కోలు హజ్‌యాత్రకు పూర్వం అవతరించి ఉండవచ్చని తెలుస్తోంది. ఇది పూర్తిఅధ్యాయంగా ఒకేసారి అవతరించిన చివరిఅధ్యాయం. ఇందులో దైవప్రవక్త (స) పరలోక ప్రస్థానం త్వరలో ప్రారంభం కాబోతున్నదని పరోక్ష సూచన ఉందని కొందరి అభిప్రాయం.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

(ప్రవక్తా!) దేవుని సహాయం వచ్చి, విజయం లభించిన తరువాత ప్రజలు తండోపతండలుగా దైవధర్మంలో చేరుతుండటం నీవు గమనిస్తూనే ఉన్నావు. కనుక నీ ప్రభువు ఔన్నత్యం స్తుతిస్తూ, ఆయన పవిత్రతను ప్రశంసిస్తూ ఉండు. దాంతోపాటు ఆయన సన్నిధిలో నీ పొరపాట్లకు క్షమాపణ కోరుకో. ఆయన గొప్పక్షమాశీలి. (1-3)

అవతరణ: మక్కా **111. లహబ్ (అగ్నిజ్వాల)** సూక్తులు: 5

ఈ అధ్యాయంలో పరమ కర్కోటకుడైన అబూలహబ్‌ని, అతని అడుగు జాడల్లో నడుస్తూ దైవప్రవక్త (స)ను రకరకాలుగా వేధించిన అతని భార్య ఉమ్మెజమీల్‌ని శపించడం జరిగింది. అబూలహబ్ దైవప్రవక్త (స)కు స్వయాన పెదనాన్న అవుతాడు. అతని అసలు పేరు అబ్దుల్‌ఉజ్జా. అయితే అతని ముఖం ఎరుపు, తెలుపు కలసిన రంగుతో అగ్నిజ్వాలలా ప్రకాశవంతంగా ఉన్నందున అతనికి అబూలహబ్ (జ్వాలాముఖుడు) అని పేరొచ్చింది.

ఈ సూక్తులు అవతరించిన తరువాత ఉమ్మెజమీల్ కోపోద్రేకాలతో ఊగిపోతూ చేతిలో ఓ పెద్దరాయి తీసుకొని కాబాలయానికి వెళ్ళింది. కాబాలో ఓ మూలన దైవప్రవక్త (స)తో పాటు కూర్చున్న అబూబకర్ (రజి) కంగారుపడుతూ "దైవప్రవక్తా! ఉమ్మె జమీల్ వస్తోంది, ఆమె మీకేదైనా కీడు తలపెడ్తుందేమోనని భయంగా ఉంది" అన్నారు. దానికి దైవప్రవక్త (స) "కంగారుపడకు. ఆమె నన్ను చూడలేదు" అన్నారు. ఉమ్మె జమీల్‌కు దైవప్రవక్త (స) నిజంగానే కన్పించలేదు. అప్పుడామె అబూబకర్ (రజి)ని ఉద్దేశించి "మీ మనిషి నాకు వ్యతిరేకంగా ఏవో కారుకూతలు కూశాడని విన్నాను, నిజమేనా?" అని అడిగింది. దానికి ఆయన "లేదే, ఆయన నీకు వ్యతిరేకంగా ఎలాంటి మాట అనలేదే!" అన్నారు. ఈమాట విని ఆమె అక్కడ్నుంచి వెళ్ళిపోయింది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

అబూలహబ్ చేతులు విరిగిపోవు గాక! అతడు సర్వనాశనమై పోవుగాక! అతని సంతానం, సిరిసంపదలేవీ అతనికి ఏమాత్రం పనికిరాకుండా పోతాయి. అతను తప్పక భగభగ మండే (నరకా)అగ్నిలో విసరేయబడతాడు.

(అతనితో పాటు) తగవులు పెట్టి తమాషా చూసే అతని భార్య కూడా (నరకంలో పడిపోతుంది. మరణానంతరం) ఆమె మెడలో బాగా పేనిన గట్టి తాడొకటి (కంఠపాశంగా) ఉంటుంది. (1-5)

అవతరణ: మక్కా **112. ఇఖ్లాస్ (ఏకేశ్వరత్వం)** సూక్తులు: 4

ఈ అధ్యాయాన్ని "ఇఖ్లాస్" (ఏకేశ్వరత్వం లేక స్వచ్ఛత) అంటారు. దేవుడు ఎలా ఉంటాడు, ఆయన గుణగణాలేమిటీ అని అడిగేవారికి దైవప్రవక్త (స) దేవుని ఆజ్ఞతో ఈ అధ్యాయాన్ని విన్పించేవారు.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

చెప్పు: ఆయన అల్లాహ్, ఏకైక దేవుడు. ఆ దేవుడు ఎవరి అవసరమూ లేని నిర పేక్షాపరుడు. ఆయనకు ఎలాంటి సంతానం లేదు. ఆయన ఎవరికీ సంతానంగా లేదు. ఆయనకు సమానమైన వారెవరూ లేరు. ఆయన సాటిలేని మహామేటి.[1] (1-4)

---

1. దాదాపు అన్ని మతాలవారు దేవుడు ఒక్కడేనని అంగీకరిస్తారు. కాని చాలామంది ఆచరణలో ఆ ఏకేశ్వరుడ్ని ఆరాధించలేకపోతున్నారు. కారణం ఆ ఏకేశ్వరుడి గుణగణాలను నిర్వచించే సరైన సత్యపథం లేదు వారివద్ద. గత ప్రవక్తల ద్వారా వచ్చిన మతగ్రంథాలు అనేక మార్పులకు గురికావడం వల్ల కూడా వారు ఏకేశ్వరుడి అసలు లక్షణాలను గుర్తించలేకపోతున్నారు. అయితే ఆ గ్రంథాలు ఎన్ని మార్పులకు లోనైనా ఇప్పటికీ కొన్ని సత్యాలు లేకపోలేదు.

ఏకేశ్వరత్వాన్ని గురించి వేదాల్లో "ఏకో బ్రహ్మ ద్వితీయన్నాస్తి" (దేవుడు ఒక్కడే, ఇద్దరు లేరు.) అని స్పష్టంగా చెప్పబడింది.

శ్వేతాశ్వతరోపనిషత్తులోని ఈ క్రింది వాక్యాలు గమనార్హమయినవి:

"నతస్య కార్యం కరణశ్చా - న తత్సమశ్చాప్యధి కశ్చదృశ్యతే"

(ఆ పరమేశ్వరునికి శరీరముగాని, చక్షురాదీంద్రియములుగాని లేవు. ఆయనతో సమానుడుగాని, అధికుడుగాని ఎవ్వడూ కనబడడు.)

"న కారణం కరణాధిపాధిపో - న చాస్య కశ్చిజ్జనితా నచాధిపః"

(అతడే సర్వకారణభూతుడు. అతడే ఇంద్రియాధిష్ఠాన దేవతలకు, సూర్యాది

అవతరణ: మదీనా **113.ఫలఖ్(అరుణోదయం)** సూక్తులు: 5

ఈ అధ్యాయాన్ని 'ఫలఖ్' (అరుణోదయం) అని, ఆ తర్వాతి అధ్యాయాన్ని 'నాస్' (మానవాళి)అని అంటారు. ఇవి హి.శ.7లో ఒకేసారి అవతరించి ఉండ వచ్చని తెలుస్తోంది. అంచేత ఈ రెండిటి పూర్వపరాలు తెలుసుకుందాం.

దైవప్రవక్త (స)ను చంపడానికి యూదులు పన్నిన కుట్రల్లో ఆయనకు చేతబడి చేయించి ఇస్లాంను దెబ్బ తీయాలన్నది కూడా ఉంది. దానికోసం వారు లబీద్ బిన్ ఆసిమ్ అనే మాంత్రికుడ్ని పురిగొల్పారు. అతను దైవప్రవక్త (స) దగ్గర సేవకునిగా పనిచేస్తున్న యూదబాలుడ్ని వలలో వేసుకొని, దైవప్రవక్త (స) తలదువ్వుకునే దువ్వెన సంపాదించాడు. అందులో ప్రవక్త శిరోజాలున్నాయి. అతనా దువ్వెనపై, శిరోజాలపై మంత్రించి, వాటిని ఓ ఖర్జూరపు గుచ్ఛంలో ఉంచాడు. దాన్ని తీసికెళ్ళి ఒక బావిలో నీటి అడుగున రాతి క్రింద పెట్టాడు.

దేవతలకు ప్రభువు. అతనికి జనకుడుగాని, అతనికంటే అధికుడుగాని మరెవ్వడూ లేడు.)

"ఎవడు నన్ను పుట్టుక లేనివానిగను, అనాదిరూపునిగను, సమస్త లోకము లకు నియామకునిగను తెలిసికొనుచున్నాడో అతడు మనుష్యులలో అజ్ఞానము లేనివాడై సకల పాపముల నుండి లెస్సగ విడువబడుచున్నాడు." (గీత 10:3)

"నాశరహితమైనట్టియు, సర్వోత్తమమైనట్టియు, పకృతికి పరమై విలసిల్లు నట్టియు నా స్వరూపము తెలియని అవివేకులు అవ్యక్త రూపుడనగు నన్ను పాంచభౌతిక దేహము పొందిన వానినిగా తలంచుచున్నారు." (గీత 7:24)

ఖుర్‌ఆన్‌లోని ఇతర అధ్యాయాల్లో పేర్కొన్న ఈ సూక్తులు కూడా చూడండి: "వాస్తవానికి దేవుడు ఒక్కడే. ఆయనకు కుమారుడున్నాడని అనడం తగదు. అలాంటి బలహీనతలకు ఆయన అతీతుడు, ఎంతో పరిశుద్ధుడు. భూమ్యాకా శాల్లో ఉన్న సమస్తం ఆయనదే." (4:171) "దేవుడు ఎవర్నీ సంతానంగా చేసు కోలేదు. ఆయనతోపాటు మరే దేవుడూ లేడు. ఇతర దేవుళ్ళు కూడా ఉన్నట్ల యితే ప్రతి దేవుడూ తన సృష్టిని తీసుకొని వేరయిపోతాడు." (23:91)– "ఆయన యావత్తు భూమ్యాకాశాలను సృష్టించిన అద్భుత శక్తిసంపన్నుడు. ఆయనకసలు భార్యే లేనప్పుడు కొడుకులు ఎలా కలుగుతారు?" (6:101)

ఈ చేతబడి ప్రభావం దైవప్రవక్త (స)పై పడటానికి సంవత్సరానికి పైగా పట్టింది. ఆ ప్రభావమైనా చాలా తక్కువ. మొదటి ఆర్నెల్ల తరువాత ఆయనకు తన ఆరోగ్యంలో ఏదోకొంచెం మార్పు వచ్చినట్లు అన్పించింది. చివరినెలల్లో ఈ మార్పు క్రమంగా తీవ్రమై పోయినట్లు అన్పించింది. దాని ప్రభావం వల్ల ఆయన లోలోన క్రుంగిపోసాగారు. చివరి మూడు నాలుగు రోజులపాటు అనుచరులు జ్ఞాపకం చేసేవరకు చేసిన పనిని చేయలేదని భావించి మళ్ళీ చేయబోవడం, చేయనిపని చేశానని భావించడం జరిగేది.

సాధారణంగా ఇలాంటి మతిమరుపు చాలామందిలో ఉండటం మనకు తెలి సిందే. అంతమాత్రాన వారి దైనందిన కార్యకలాపాలకు ఎలాంటిభంగం రాదు. దైవప్రవక్త (స) దైవదౌత్య కార్యకలాపాలపై ఈ చేతబడి ఏమాత్రం ప్రభావం చూపలేకపోయింది. దైవప్రవక్త (స)పై చేతబడి ప్రభావం పడినట్లు, అనుక్షణం ఆయన్ని అంటిపెట్టుకొనిఉండే శిష్యులు కూడ గ్రహించలేకపోయారు.

ఓరోజు ఆయన చేతబడి గురించి దేవుడ్ని ప్రార్థిస్తూ నిద్రపోయారు. కలలో ఇద్దరు దైవదూతలు దీన్ని గురించే మాట్లాడుకుంటుండగా చూశారు. దాని ప్రకారం ఆయన మరునాడుదయం కొందరు అనుచరుల్ని తీసుకొని ఆ బావి వద్దకు వెళ్ళారు. అందులోని నీరంతా తోడించి దాని అడుగున రాతిక్రింద ఉన్న ఖర్జూరపు గుచ్ఛం బయటికి తీయిం చారు. అందులో దువ్వెన, వెంట్రుకలతో పాటు పదకొండు ముడులు వేయబడిన ఒక నరం, కొవ్వుతో చేయబడిన సూదులు గుచ్చబడిన ఒక దిష్టిబొమ్మ కూడా ఉన్నాయి.

అప్పుడు దైవసందేశం తెచ్చే జిబ్రీల్ (అలై) వచ్చి ఈ రెండు అధ్యాయాలు పఠించ మని చెప్పారు. దాని ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ఒక్కొక్క సూక్తి పఠిస్తూ ఒక్కొక్క ముడి విప్పుతూ, బొమ్మకు గుచ్చిన ఒక్కొక్క సూది తీసేస్తూ పోయారు. ఇలా ముడులన్నీ విప్పి, సూదులన్నీ తీసేశారు. దాంతో ఆయన చేతబడి ప్రభావం నుండి బయటపడ్డారు. ఆ తర్వాత ఆయన మాంత్రికుడు లబీద్‌ని పిలిపించి నిలదీశారు. అతను తప్పు ఒప్పు కున్నాడు. అయితే దైవప్రవక్త (స) అతనిపై ఎలాంటిచర్య తీసుకోకుండా క్షమించారు.

చేతబడి అనేది మానసిక ప్రభావం. ఇది శరీరాన్ని కూడా ప్రభావితం చేస్తుంది. అయితే దైవాజ్ఞ లేనిదే చేతబడి ప్రభావం చూపదు. ఈ సంఘటన

ద్వారా దేవుడు మానవులకు 2 విషయాలు బోధించదలచినట్లు తెలుస్తోంది. ఒకటి, దైవప్రవక్త కూడా మానవుడే అన్నది. ఆయనక్కూడా ఇతరులకు మాదిరిగానే వ్యాధులు వస్తాయి. చేతబడి ప్రభావం పడవచ్చు. కనుక దైవప్రవక్తను దైవప్రవక్తగానే విశ్వసించాలిగాని, ఆయన్ని కష్టాలు తీర్చేవానిగా, మొరలాలకించి వరాలు ఇచ్చేవానిగా తలచి దేవుని స్థాయికి చేర్చ కూడదు.

రెండు, దైవప్రవక్త (స) ఇతర మానవుల్లాంటి సాధారణ మానవుడు కాదు. ఆయనపై దైవసందేశం అవతరిస్తుంది. దైవదూత జిబ్రీల్ (అలై) ఆయన దగ్గరకు వస్తుంటారు. కనుక దేవుని మీద విశ్వాసం ఉన్నవారు మహనీయ ముహమ్మద్ (స)ని అంతిమ దైవప్రవక్తగా విశ్వసించి, ఆయన బోధనలు పాటించవలసి ఉంటుంది. ఆయన ద్వారానే ప్రళయం వరకు మానవాళికి రుజుమార్గం ప్రాప్తమవుతూ ఉంటుంది.

కొన్ని ఉల్లేఖనాల ప్రకారం దైవప్రవక్త (స) ప్రతిరోజూ రాత్రి పడుకోబోయే ముందు, ప్రత్యేకంగా వ్యాధిగ్రస్త స్థితిలో ఖుర్ఆన్‌లోని 112, 113, 114 అధ్యాయాలు మూడుసార్లు పఠించి చేతులపై ఊది, ఆ చేతులతో తల నుండి కాళ్ళవరకు అందినమట్టుకు మొత్తం శరీరాన్ని స్పృశించేవారని తెలుస్తోంది.

ప్రారంభంలో దైవప్రవక్త (స) బాధ నివారణకు మంత్రించి ఊదడానికి అనుమతించేవారుకాదు. తర్వాత బహుదైవారాధనా భావం లేకుండా అల్లాహ్ పేర్లతో, లేక ఖురాన్ సూక్తులతో మంత్రించవచ్చని అన్నారు. అయితే మనిషి దేవుడ్ని మాత్రమే నమ్ముకోవాలని, తమంతటతాము స్వస్థత చేకూర్చలేని మంత్రాలపై ఆధారపడకూడదని ఇలా చెప్పారు:

"నా ఉమ్మత్ (అనుచర సమాజం)లో (కాల్చిన) వాతల చికిత్స చేయించుకో కుండా, మంత్రం వేయించుకోకుండా, జాతకం చెప్పించుకోకుండా, తమ ప్రభువును మాత్రమే నమ్ముకొని ఆయన మీద ఆధారపడేవారు పరలోక విచారణను ఎదుర్కోకుండానే నేరుగా స్వర్గంలో ప్రవేశిస్తారు." (ముస్లిం)

మరొకసారి ఇలా అన్నారు: "వాతలచికిత్స చేయించుకున్నవారికి, మంత్రం వేయించుకున్నవారికి దేవునిపై భరోసావుంచే విషయంతో సంబంధం లేకుండా పోయినట్లే." (అతనికి దేవుని మీద నమ్మకం పోతుందన్నమాట.)– (తిర్మిజి)

తేలుకాటు, పాముకాటు, దిష్టి, చేతబడి, మందులకు లొంగని లేదా మందులు లభించని వ్యాధులవంటి బాధల నివారణ కోసం ఖుర్ఆన్ సూక్తు లతో మంత్రించి ఊదడాన్ని అనుమతించినట్లు హదీసుల్లో ఆధారాలున్నాయి. కాని బాధల నుండి విముక్తి కోసం దేవుడ్ని వేడుకోకుండా సంఖ్యాపరమైన సంకేతాల తాయెత్తులు కట్టించుకొని మెడలో వేసుకోవచ్చని, వాటిని బ్రతుకు తెరువు కోసం వాడుకోవచ్చని ప్రవక్త ప్రవచనాల్లో మనకు ఎక్కడా ఆధారాలు కన్పించవు. ఏఆపద వచ్చినా, ఏబాధ కలిగినా, విశ్వాసులు దేవుడ్నే నమ్ముకొని, ఆయన రక్షణ మీదే ఆధారపడాలని ఇస్లాం బోధిస్తోంది. అంతేకాకుండా, వృద్ధాప్యానికి తప్ప ప్రతి వ్యాధికీ మందున్నదని, దాన్ని ఉపయోగించుకొని దేవుని మీద భరోసా ఉంచాలని కూడా ఇస్లాం చెబుతోంది.

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

చెప్పు: "నేను అరుణోదయానికి ప్రభువయిన దేవుని శరణు గోరుతున్నాను. ఆయన సృష్టించిన ప్రతిదాని కీడు నుండి, ముసురుకొచ్చే రాత్రిచీకటి కీడు నుండి, (మంత్ర) ముడులపై ఊదేవారి కీడు నుండి, అసూయ పడుతున్న అసూయాపరుడి కీడునుండి నేను ఆయన శరణు గోరుతున్నాను." (1–5)

అవతరణ: మదీనా 114. నాస్ (మానవాళి) సూక్తులు: 6

కరుణామయుడు, కృపాసాగరుడయిన దేవుని పేరుతో ప్రారంభం

చెప్పు: "మాటిమాటికి వచ్చి భ్రమలు కలిగించి కలతలు రేపేవాడి కీడు నుండి నేను మానవుల ప్రభువు, చక్రవర్తి, ఆరాధ్యదైవం (అయిన దేవుని) శరణు గోరుతున్నాను. ప్రజల హృదయాలలో భ్రమలు కలిగించి కలతలు రేపేవాడు మానవుల్లోనూ ఉండవచ్చు; జిన్నుల (భూతాల)లోనూ ఉండ వచ్చు. (1–6)

(దైవానుగ్రహం వల్ల సమాప్తం)